

ตารางแสดงร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พร้อมประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>หลักการ ให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>เหตุผล <u>เมื่อสหราชอาณาจักรได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม สรรพคุณ ตำรา สดับหนังสือ และบัญญัติหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</u> <u>ประกอบกับรัฐธรรมนูญได้บัญญัติในการจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม รวมทั้งได้เปลี่ยนแปลงคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งไว้ อีกทั้งได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบดังกล่าว</u> <u>อย่างเข้มงวดตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ</u> จึงเป็นการสมควรบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติม หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ รวมทั้งได้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญมาบัญญัติไว้ด้วย</p>
<p>ชื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ “ร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>คำปรารภ</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.”</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>(๒) ประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙</p> <p>(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔</p> <p>(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>(๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙</p> <p>(๗) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๒๔/๒๕๕๗ เรื่อง ให้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ต่อไป ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๗๒/๒๕๕๗ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗</p>	
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ “เจ้าพนักงานของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน <u>อื่น</u> ของรัฐหรือในรัฐวิสาหกิจ ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ หรือเจ้าพนักงานอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ <u>รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ</u> และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นใน <u>ระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ</u> ด้วย แต่ไม่รวมถึงผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ให้ครอบคลุมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และบุคคลหรือคณะบุคคลบรรดาซึ่งมีกฎหมายกำหนดให้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองที่จัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐด้วย</p> <p>(๒) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” โดยกำหนดข้อยกเว้นให้ชัดเจนว่าไม่หมายความรวมถึงผู้ที่เคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ</p> <p>(๓) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” ให้ครอบคลุมถึงผู้ที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือสภาท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>“เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งด้านนิติบัญญัติ บริหาร ปกครอง หรือตุลาการ ของรัฐต่างประเทศ และบุคคลใด ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ให้แก่รัฐต่างประเทศ รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่สำหรับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ไม่ว่าโดยการแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง มีตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม</p> <p>“เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในองค์การระหว่างประเทศ หรือผู้ได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติหน้าที่ในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง” หมายความว่า</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรี</p> <p>(๒) รัฐมนตรี</p> <p>(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๔) สมาชิกวุฒิสภา</p> <p>(๕) ข้าราชการการเมืองอื่นนอกจาก (๑) และ (๒) ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง</p> <p>(๖) ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภา</p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ <u>และผู้ช่วยศาสตราจารย์และผู้อำนวยการ ป.ป.ช. และให้หมายความรวมถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วยยกเว้นกรณีตามมาตรา ๑๑ (๑)</u></p> <p>“ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้บริหารท้องถิ่น <u>และให้หมายความรวมถึงผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือสภาท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>“ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสำหรับข้าราชการพลเรือน และปลัดกระทรวง</p>	<p>(๔) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง” โดยกำหนดข้อยกเว้นให้ชัดเจนว่าไม่หมายความรวมถึงกรรมการของหน่วยงานอื่นของรัฐและผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>(๕) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” ประเด็นจุดเริ่มต้นของการตกเป็นผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๖) ตัดบทนิยามคำว่า “พนักงานไต่สวน”</p> <p>(๗) แก้ไขบทนิยามคำว่า “หัวหน้าพนักงานไต่สวน” โดยตัดคำว่า “ไต่สวนเบื้องต้น” ออก</p> <p>(๘) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ทุจริตต่อหน้าที่” โดยกำหนดให้การกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่นเป็นการกระทำทุจริตต่อหน้าที่ด้วย</p> <p>(๙) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ร่ำรวยผิดปกติ” โดยกำหนดให้การร่ำรวยผิดปกติรวมถึงกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เกล้าโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด ผู้บัญชาการเหล่าทัพสำหรับ ข้าราชการทหาร และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และให้ หมายความรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกรุงเทพมหานคร กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของรัฐวิสาหกิจ หัวหน้า หน่วยงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญแต่ไม่รวมถึง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน <u>กรรมการและผู้บริหารสูงสุดของ</u> <u>หน่วยงานอื่นของรัฐ ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมาย</u> <u>กำหนด</u> หรือผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่ง<u>สุดสุดสุดสุดสุด</u> <u>สุดสุดสุดสุดสุด</u> <u>อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจ</u> <u>ของ</u> คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>ที่มีมติให้ดำเนินการไต่สวนตาม</u> <u>กฎหมายพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</u> ไม่ว่าจะใน ฐานะเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด ดังกล่าว</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธาน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึง ประธานกรรมการด้วย</p> <p>“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการ และข้าราชการในสังกัดสำนักงาน และให้หมายความรวมถึง ข้าราชการหรือพนักงานซึ่งมาช่วยราชการในสำนักงาน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งให้ปฏิบัติภารกิจตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>“<u>หนังสือขอไต่สวน</u>” <u>หมายถึง</u> <u>สุดสุดสุดสุด</u> ผู้ซึ่ง <u>สุดสุดสุดสุด</u> <u>๖.๖.๖. แต่งตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือสิทธิ</u> <u>หัวหน้า</u> <u>หนังสือขอไต่สวนในกรณีปฏิบัติหน้าที่</u></p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>“หัวหน้าพนักงานไต่สวน” หมายความว่า <u>ผู้ไต่สวนเบื้องต้น</u>ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งจากพนักงานไต่สวน</p> <p>“ไต่สวน” หมายความว่า การแสวงหา รวบรวม และการดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน</p> <p>“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น <u>หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น</u></p> <p>“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติ หรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่มีมูลอันจะอ้างได้ตามกฎหมายสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ <u>รวมทั้งกรณีมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติสืบเนื่องจากการเปรียบเทียบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</u></p> <p>“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย</p>	
<p>มาตรา ๕ ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น การใดที่กำหนดให้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลใดเป็นการเฉพาะ ถ้าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งหนังสือหรือเอกสารให้บุคคลนั้น ณ ภูมิลำเนาหรือที่อยู่ที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร ให้ถือว่าได้แจ้ง ยื่น หรือส่งโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว และในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>กำหนดให้ประกาศหรือเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ให้ถือว่าการประกาศหรือเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือระบบหรือวิธีการอื่นใดที่ประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก เป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว</p> <p>ในกรณีที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการมีอำนาจกำหนดหรือมีคำสั่งเรื่องใด ถ้ามิได้กำหนดวิธีการไว้เป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการกำหนดโดยทำเป็นประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี และถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้นใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ถ้าประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดมีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงานไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการต้องกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนด้วย</p>	
<p>มาตรา ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือองค์กรอิสระทุกองค์กร ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีผู้กระทำการอันไม่ชอบด้วยกฎหมายอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือแจ้งองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการเรื่องใดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจเข้าลักษณะเป็นการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจขององค์กรอิสระอื่นด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาหารือร่วมกับองค์กรอิสระอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกัน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคสอง ให้ประธานกรรมการมีอำนาจเชิญประธานองค์กรอิสระอื่นมาร่วมประชุมเพื่อหารือและกำหนดแนวทางร่วมกันได้ และให้องค์กรอิสระทุกองค์กรปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าว</p>	
<p>มาตรา ๗ ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างพิจารณาของศาล มิให้นำระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>หมวด ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <hr/>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <hr/>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๙ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเก้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามคำแนะนำของวุฒิสภาจากผู้ที่ได้รับการสรรหาโดยคณะกรรมการสรรหา ผู้ที่ได้รับการสรรหาต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ด้านกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการแผ่นดิน หรือการอื่นใดอัน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าอธิบดีผู้พิพากษา อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการ พระธรรมนูญหัวหน้าศาลทหารกลาง หรืออธิบดีอัยการ มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๒) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำ กว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่ามาแล้วไม่น้อย กว่าห้าปี</p> <p>(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสูงสุด ของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยมาแล้วไม่น้อย กว่าห้าปี และยังมีผลงานทางวิชาการเป็นที่ประจักษ์</p> <p>(๕) เป็นหรือเคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมาย รับรองการประกอบวิชาชีพโดยประกอบวิชาชีพอย่าง สม่ำเสมอและต่อเนื่องมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปีนับถึง วันที่ได้รับการเสนอชื่อและได้รับการรับรองการประกอบ วิชาชีพจากองค์กรวิชาชีพนั้น</p> <p>(๖) เป็นผู้มีความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ ทางด้านการบริหาร การเงิน การคลัง การบัญชี หรือการ บริหารกิจการวิสาหกิจในระดับไม่ต่ำกว่าผู้บริหารระดับสูง ของบริษัทมหาชนจำกัดมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>(๗) เคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๖) รวมกันไม่น้อยกว่าสี่ปี</p> <p>การนับระยะเวลาตามวรรคสอง ให้นับถึงวันที่ได้รับ การเสนอชื่อหรือวันสมัครเข้ารับการสรรหา แล้วแต่กรณี</p>	
<p>มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติตามมาตรา ๘ แล้ว กรรมการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปี</p> <p>(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๔) มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ (๕) มีสุขภาพที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	
<p>มาตรา ๑๑ กรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ <u>พรรคพวก</u> หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระใด <u>แต่ไม่รวมถึงผู้ว่าพรรคพวกคนแผ่นดิน</u></p> <p>(๒) ติดยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๓) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๔) เป็นเจ้าของหรือผู้ถือหุ้นในกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนใด ๆ</p> <p>(๕) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๖) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งไม่ว่าคดีนั้นจะถึงที่สุดแล้วหรือไม่</p> <p>(๗) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๘) อยู่ระหว่างถูกระงับการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นการชั่วคราวหรือถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(๙) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล</p> <p>(๑๐) เคยถูกสั่งให้พ้นจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๑๒) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือ</p>	<p>- แก้ไขความใน (๑) ให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน</p> <p>(๑๓) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง</p> <p>(๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>(๑๕) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย</p> <p>(๑๖) เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงหรือเป็นผู้มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p> <p>(๑๗) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๑๘) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๑๙) เป็นหรือเคยเป็นสมาชิกหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนเข้ารับการสรรหา</p> <p>(๒๐) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๒๑) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ</p> <p>(๒๒) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด</p> <p>(๒๓) เป็นผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ</p> <p>(๒๔) มีพฤติการณ์อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	
<p>มาตรา ๑๒ เมื่อมีกรณีที่จะต้องสรรหาผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการตามมาตรา ๙ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหา ซึ่งประกอบด้วย</p> <p>(๑) ประธานศาลฎีกา เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) ประธานสภาผู้แทนราษฎร และผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร เป็นกรรมการ</p> <p>(๓) ประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นกรรมการ</p> <p>(๔) บุคคลซึ่งศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ</p> <p>ให้เลขาธิการวุฒิสภาเป็นเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา และให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ในการดำเนินการแต่งตั้งบุคคลตาม (๔) ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีใช้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเสนอชื่อบุคคลซึ่งองค์กรนั้นแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเลขาธิการวุฒิสภา โดยให้คัดเลือกจากบุคคลซึ่งมีความเป็นกลาง ชื่อสัตย์สุจริต และมีความเข้าใจในภารกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และผู้จะได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กรอิสระ แล้วแต่กรณี ในกรณีที่ไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่ง ให้ลงคะแนนใหม่อีกครั้งหนึ่ง ในการลงคะแนน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ครั้งนี้ ถ้ามีผู้เข้ารับการคัดเลือกเกินสองคน ให้นำเฉพาะคนที่ ได้คะแนนสูงสุดสองลำดับแรกมาลงคะแนนใหม่ ในกรณีที่มี ผู้ได้คะแนนสูงสุดเท่ากันจนเป็นเหตุให้มีผู้ได้คะแนนสูงสุด สองลำดับแรกเกินสองคน ให้ผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งได้ คะแนนเท่ากันนั้นจับสลากเพื่อให้เหลือผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด สองลำดับแรกเพียงสองคน ในการลงคะแนนครั้งหลังนี้ ถ้ายัง ไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการองค์กร อิสระ แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการเพื่อคัดเลือกใหม่ โดยจะ คัดเลือกผู้เข้ารับการคัดเลือกที่มีชื่ออยู่ในการคัดเลือกครั้งแรก มิได้</p> <p>ให้เลขาธิการวุฒิสภาประกาศรายชื่อกรรมการสรร หาตาม (๔) ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสรรหาตาม (๒) หรือกรรมการสรรหาตาม (๔) มีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือพ้นกำหนดเวลาการคัดเลือกตามวรรคสามแล้วมิได้มีการ เสนอชื่อ ให้คณะกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่ปฏิบัติหน้าที่และ ใช้อำนาจไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่า คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาเท่าที่มีอยู่</p> <p>ให้กรรมการสรรหาตาม (๔) อยู่ในวาระการดำรง ตำแหน่งจนถึงวันก่อนวันที่มีกรณีที่ต้องสรรหากรรมการใหม่ แต่ไม่รวมถึงการสรรหาใหม่หรือสรรหาเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่ มาตรา ๑๔ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๑๕ และให้กรรมการสรรหาดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งก่อน วาระเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการสรรหาตาม (๔) แล้ว จะเป็นกรรมการสรรหาในคณะกรรมการสรรหาสำหรับ ศาลรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอิสระอื่นในขณะเดียวกันมิได้</p> <p>ให้ประธานกรรมการสรรหา และกรรมการสรรหา เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๓ ในการสรรหากรรมการ ให้ คณะกรรมการสรรหาปรึกษาหารือเพื่อคัดสรรให้ได้บุคคลซึ่งมี ความรับผิดชอบสูง มีความกล้าหาญในการปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มีพฤติกรรมการทางจริยธรรมเป็นตัวอย่างที่ดีของสังคม รวมตลอดทั้งมีทัศนคติที่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ให้ เกิดผลสำเร็จ โดยนอกจากการประกาศรับสมัครแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการสรรหาจากบุคคลซึ่งมี ความเหมาะสมทั่วไปได้ด้วย แต่ต้องได้รับความยินยอมของ บุคคลนั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความหลากหลายของ ประสบการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละด้านประกอบด้วย และ เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้วิธีการ สัมภาษณ์หรือให้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือวิธีการอื่นใดที่ เหมาะสม เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในการสรรหา ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย และให้ กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย</p> <p>ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสอง ในสามของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา</p> <p>ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคสาม หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหา ให้มีการลงคะแนน ใหม่สำหรับผู้ใดคะแนนไม่ถึงสองในสาม ถ้ายังได้ไม่ครบตาม จำนวน ให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การ ลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้อง สรรหา ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่</p> <p>ภายในสามวันนับแต่วันปิดรับสมัครให้เลขาธิการ วุฒิสภาประกาศรายชื่อผู้เข้ารับการสรรหาให้ประชาชนทราบ เป็นการทั่วไป ประกาศดังกล่าวให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับ คุณสมบัติและประวัติการทำงานตามที่คณะกรรมการสรรหา กำหนดด้วย</p>	
<p>มาตรา ๑๔ ผู้ได้รับการสรรหาเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งกรรมการต้องได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาด้วย คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมด เท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่วุฒิสภาไม่ให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการสรร หารายใด ให้ดำเนินการสรรหาบุคคลใหม่แทนผู้นั้น แล้วเสนอ ต่อวุฒิสภาเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป โดยผู้ซึ่งไม่ได้รับความ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เห็นชอบจากวุฒิสภาในครั้งนี้จะเข้ารับการสรรหาในครั้งใหม่ นี้ไม่ได้</p> <p>เมื่อมีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาแล้ว หากเป็น กรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วย ให้ผู้ได้รับความ เห็นชอบประชุมร่วมกับกรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี เพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการแล้วแจ้งผล ให้ประธานวุฒิสภาทราบ ในกรณีที่ผู้ซึ่งวุฒิสภาให้ความ เห็นชอบยังได้ไม่ครบจำนวนที่ต้องสรรหา แต่เมื่อรวมกับ กรรมการซึ่งยังดำรงตำแหน่งอยู่ ถ้ามี มีจำนวนถึงเจ็ดคน ก็ให้ ดำเนินการประชุมเพื่อเลือกประธานกรรมการได้ และเมื่อ โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปพลางก่อนได้ โดยในระหว่างนั้นให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ และให้ดำเนินการสรรหา เพิ่มเติมให้ครบตามจำนวนที่ต้องสรรหาต่อไปโดยเร็ว</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ และเป็นผู้ลงนามรับ สนองพระบรมราชโองการ</p>	
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาให้ เป็นกรรมการ โดยที่ยังมิได้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๑ (๒๐) (๒๑) หรือ (๒๒) หรือยังประกอบวิชาชีพตาม มาตรา ๑๑ (๒๓) อยู่ ต้องแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิก ประกอบวิชาชีพดังกล่าวแล้ว ต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลา ที่ประธานวุฒิสภากำหนด ซึ่งต้องเป็นเวลาก่อนที่ประธาน วุฒิสภาจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งกรรมการ ในกรณีที่มิได้แสดงหลักฐานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้นั้นสละสิทธิ และให้ดำเนินการสรรหาใหม่</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติ หรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา ให้ เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>การเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด</p> <p>การวินิจฉัย ให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผย</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับแก่กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการสรรหาด้วยโดยอนุโลม แต่กรรมการสรรหาที่ถูกกล่าวหาว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามจะอยู่ในที่ประชุมในขณะพิจารณาและวินิจฉัยมิได้</p>	
<p>มาตรา ๑๗ ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับเบี้ยประชุมและค่าตอบแทนอื่นตามที่ประธานวุฒิสภากำหนด แต่สำหรับเบี้ยประชุมให้กำหนดให้ได้รับเป็นรายครั้งที่มาประชุมในอัตราไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของประธานกรรมการหรือกรรมการใน <u>ส.ส. คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา</u> ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการรัฐสภาได้รับในแต่ละเดือน แล้วแต่กรณี</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “ก.ร.” เป็นคำว่า “คณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา” เพื่อให้ถ้อยคำสมบูรณ์ขึ้น</p>
<p>มาตรา ๑๘ กรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งเจ็ดปีนับแต่วันที่พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีกรรมการใหม่แทน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑</p> <p>(๔) พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามรัฐธรรมนูญ</p> <p>เมื่อประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการด้วย</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่มีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตาม (๒) หรือ (๓) หรือไม่ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสรรหาให้เป็นที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีการผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่แทนประธานกรรมการ</p> <p>ในระหว่างที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ เว้นแต่จะมีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการใหม่ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันก่อนวันที่กรรมการครบวาระ แต่ถ้ากรรมการพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง</p>	
<p>มาตรา ๒๐ เมื่อมีผู้ร้องขอโดยมีหลักฐานตามสมควรว่ากรรมการผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ (๒) หรือ (๓) ให้เลขาธิการวุฒิสภาเสนอเรื่องต่อประธานกรรมการสรรหาภายในห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับการร้องขอ และให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ในการวินิจฉัยให้ถือเสียงข้างมาก ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการสรรหาออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>หลักฐานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการ ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่เพราะถูกกล่าวหาและศาลฎีกาหรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้อง และมีกรรมการ เหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ประธานศาลฎีกาและประธานศาลปกครองสูงสุดร่วมกันแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับกรรมการทำหน้าที่เป็นกรรมการ เป็นการชั่วคราว ให้ครบเก้าคน โดยให้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งทำหน้าที่ในฐานะกรรมการจนกว่ากรรมการที่ตนทำหน้าที่แทนจะปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>	
<p>มาตรา ๒๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคน จึงจะเป็นองค์ประชุม ในกรณีที่กรรมการคนใดไม่อาจมาประชุมได้ ให้จดแจ้งเหตุอันไว้ใรรายงานการประชุม</p> <p>การลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ใช้คะแนนเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น โดยประธานในที่ประชุมและกรรมการที่มาประชุมต้องลงคะแนนเสียงเพื่อมีมติ และให้กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ในกรณีมีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมมีสิทธิออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>การไม่เข้าประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ออกเสียงลงมติโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นการจงใจฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม แต่ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะลาออกจากตำแหน่งก่อนมีการลงมติ</p> <p>ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการประชุมที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายครั้งเท่ากับกรรมการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการ</p>	<p>- เพิ่มความว่า “ของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่” เพื่อให้เกิดความชัดเจนของคะแนนเสียงในการลงมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๒๓ การลงมติเพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ต้องมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	<p>- เพิ่มเติมฐานความผิดกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐ ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม จะต้องมิตติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการลงมติเพื่อมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น <u>หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายวญผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมด้วยโดยอนุโลม</u></p>	
<p>มาตรา ๒๔ ในการลงมติของกรรมการตามมาตรา ๒๓ หรือในเรื่องอื่นใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้กรรมการลงมติเป็นหนังสือตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งอย่างน้อยต้องมีชื่อเรื่อง และประเด็นที่ลงมติ มติที่ลง และลายมือชื่อของกรรมการที่ลงมติ และให้เลขาธิการเก็บรวบรวมไว้เป็นหลักฐาน</p> <p>มติที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้โดยไม่ต้องรอรับรองรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และในกรณีที่ต้องทำคำวินิจฉัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความเห็นชอบร่างคำวินิจฉัยนั้น และประธานกรรมการหรือผู้ทำหน้าที่แทนประธานกรรมการได้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแล้ว ให้ถือว่าเป็นคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>การให้ความเห็นชอบตามวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ทั้งคณะก่อนลงนามในคำวินิจฉัย ให้เลขาธิการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยและให้เลขาธิการเป็นผู้ลงนามในคำวินิจฉัยนั้นแทน เมื่อเลขาธิการลงนามในคำวินิจฉัยดังกล่าวแล้ว ให้คำวินิจฉัยนั้นเป็นอันใช้บังคับได้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๒๕ กรรมการต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเป็นไปโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ และปราศจากอคติทั้งปวงในการใช้ดุลพินิจ และปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามมาตรฐานทางจริยธรรม ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง กรรมการจะเข้ารับการศึกษาหรืออบรมในหลักสูตรหรือโครงการใด ๆ ก็ได้ เว้นแต่เป็นหลักสูตรหรือโครงการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้จัดขึ้นโดยเฉพาะสำหรับกรรมการ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๖ เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</p> <p>ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับเงินค่ารับรองเหมาจ่ายเป็นรายเดือนตามอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการหรือกรรมการ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๗ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งไม่น้อยกว่าหนึ่งปี มีสิทธิได้รับบำเหน็จตอบแทนเป็นเงินซึ่งจ่ายครั้งเดียวเมื่อพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ครบวาระ</p> <p>(๒) ตาย</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) มีอายุครบเจ็ดสิบปี</p> <p>ในการคำนวณบำเหน็จตอบแทนนั้น ให้นำอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๒๖ คูณด้วยจำนวนปีที่ดำรงตำแหน่งเศษของปีให้นับเป็นหนึ่งปี</p> <p>สิทธิในบำเหน็จตอบแทนนั้นเป็นสิทธิเฉพาะตัวจะโอนไม่ได้ เว้นแต่กรณีตาย ให้ตกให้แก่คู่สมรสและทายาทที่ได้แจ้งไว้ และถ้าการตายนั้นเกิดขึ้นเพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่หรือในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ได้รับเป็นสองเท่าของบำเหน็จตอบแทนที่กำหนดไว้ตามวรรคสอง</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ส่วนที่ ๒ หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ไต่สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p> <p>(๒) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๓) กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ แลเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าว</p> <p>(๔) ไต่สวนเพื่อดำเนินคดีในฐานความผิดอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๕) หน้าที่และอำนาจอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายอื่น</p> <p>ในการดำเนินการตาม (๔) ในส่วนที่เกี่ยวกับความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการเอง หรือมอบหมายให้หน่วยงานที่มีหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการเป็นผู้ดำเนินการก็ได้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>มาตรา ๒๘/๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รายงานผลการตรวจสอบและผลการปฏิบัติหน้าที่พร้อมข้อสังเกตต่อรัฐสภาทุกปี ทั้งนี้ ให้ประธานกรรมการ หรือกรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย มาแถลงรายงานดังกล่าวต่อรัฐสภา และให้ประกาศรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาและเปิดเผยต่อสาธารณะ</u> (มาตรา ๒๘/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๒๘)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อรัฐสภาทุกปี รวมทั้งกำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายมาแถลงรายงานต่อรัฐสภาและประกาศรายงานนั้นในราชกิจจานุเบกษา</p>
<p>มาตรา ๒๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) <u>และ</u> (๒) <u>และ</u> (๔) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) <u>และ</u> (๒) <u>และ</u> (๔) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p> <p><u>ครวมในวรรคหนึ่งในการดำเนินคดีตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๔) ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการในคดีที่มีการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๑) <u>และ</u> (๒) <u>และ</u> (๔) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวข้องกันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย</u> (มาตรา ๒๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๐)</p>	<p>- เพิ่มกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนเพื่อดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดด้วย</p> <p>- เพิ่มการดำเนินการกับนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) และ (๔) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๘ (๑) (๒) <u>และ</u> (๓) <u>และ</u> (๔) ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม</p> <p>(มาตรา ๓๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๑)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนเพื่อดำเนินคดีในความผิดฐานอื่นที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนดหรือที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องจัดให้มีมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรมด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจเสนอมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี รัฐสภา ศาล องค์กรอิสระ หรือองค์กรอัยการในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ปรับปรุงการปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๒) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด</p> <p>(๓) เสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้</p> <p><u>ในการจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในเรื่องที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>เมื่อองค์กรตามวรรคหนึ่งได้รับแจ้งมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว หากเป็นกรณีที่ไม่อาจดำเนินการได้ ให้แจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบต่อไป ทั้งนี้ ไม่เกิน <u>สามเดือน</u> <u>เก้าสิบวัน</u> นับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(มาตรา ๓๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๒)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่” เป็นความว่า “การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ”</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การจัดทำมาตรการ ความเห็น และข้อเสนอแนะตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะในเรื่องที่กระทบต่อประโยชน์สาธารณะก็ได้</p> <p>- แก้ไขระยะเวลาที่องค์กรตามวรรคหนึ่งต้องแจ้งปัญหาและอุปสรรคต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ กรณีไม่อาจดำเนินการตามความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ จากไม่เกินสามเดือนเป็นไม่เกินสามสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๓๒ เพื่อให้ประชาชนและหน่วยงานของรัฐมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดมาตรการและกลไกที่จำเป็นต่อการดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้</p>	<p>- เพิ่มหน้าที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเสริมให้ประชาชนดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต ตลอดจนเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริตให้กับประชาชน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑) การส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครอง รวมทั้งจัดให้มีช่องทางแจ้งข้อมูล เบาะแส หรือพยานหลักฐาน สำหรับการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยช่องทางดังกล่าวต้องมีวิธีการที่ง่าย สะดวก ไม่มีขั้นตอนยุ่งยาก และไม่ก่อผลร้ายกับผู้แจ้งดังกล่าว <u>รวมทั้งดำเนินการเพื่อป้องกันการทุจริต ตลอดจนเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ สุจริต</u></p> <p>(๒) ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐในการจัดให้มีกลไกการแจ้งเตือนกรณีพบว่ามีพฤติการณ์ที่สื่อว่าอาจมีการทุจริตในหน่วยงานของตน</p> <p>(๓) ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับอันตรายของการทุจริต <u>รวมถึงค่านิยมที่เน้นการพึ่งพาระบอบอุปถัมภ์ในสังคม</u> เพื่อให้เกิดการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมอย่างกว้างขวาง</p> <p>(๔) รับฟังข้อเสนอแนะจากประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐเพื่อนำไปปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น</p> <p><u>ในการดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำเสนอแนะ ช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการ</u></p> <p><u>คณะกรรมการตามวรรคสองให้ประกอบด้วยประธานกรรมการเป็นประธาน กรรมการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจำนวนหนึ่งคน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ประธานกรรมการการอุดมศึกษา ผู้อำนวยการสำนักงานป.ป.ช. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งเป็นกรรมการ การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม</u></p>	<p>- เพิ่มหน้าที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนเข้าใจถึงอันตรายของค่านิยมที่เน้นการพึ่งพาระบอบอุปถัมภ์ในสังคม</p> <p>- กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้คำเสนอแนะช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการตามความใน (๑) (๒) และ (๓) ได้ รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบและวาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการดังกล่าว และให้อำนาจคณะกรรมการดังกล่าว แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>และผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้เลขาธิการ แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการไม่น้อยกว่าสองคน ทั้งนี้ คณะกรรมการดังกล่าวอาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ หรือปฏิบัติการใด ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย</u> (มาตรา ๓๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๓)</p>	
<p>มาตรา ๓๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น มาให้ถ้อยคำหรือส่งมอบเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน</p> <p>(๒) ให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน</p> <p>(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ</p> <p>(๔) มีหนังสือขอคำสั่งให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนชี้แจงข้อเท็จจริง อำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๕) <u>จ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u> (มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔)</p>	<p>- แก้ไขจากให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือขอความร่วมมือเป็นมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนชี้แจงข้อเท็จจริง อำนวยความสะดวก หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>- เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สิน และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ศาลฎีกาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการดำเนินการอย่างใดในหน่วยงานของรัฐอันอาจนำไปสู่การทุจริตหรือสื่อว่าอาจมีการทุจริต ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว ถ้าผลการตรวจสอบปรากฏว่ากรณีมีเหตุอันควรระมัดระวัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีหนังสือแจ้งให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวและคณะรัฐมนตรีทราบ พร้อมด้วยข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข</p> <p>หน่วยงานของรัฐและคณะรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามควรแก่กรณีเพื่อป้องกันมิให้เกิดการทุจริตหรือเกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของรัฐหรือประชาชนโดยเร็ว และถ้าไม่เกี่ยวกับความลับของทางราชการให้เปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>(มาตรา ๓๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๕)</p>	<p>- แก้ไขจากกรณีที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ามีการทุจริต เป็นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว เป็นกรณีเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบโดยเร็ว</p>
<p>มาตรา ๓๕ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่ และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลธรรมดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้</p> <p>การเปิดเผยข้อมูลการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในแต่ละขั้นตอน ห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน หรือกระทำการใดอันจะทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ในชั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาหรือ เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น และได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว</p> <p>(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- แก้ไขกรณีห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นการห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง ในชั้นก่อนการไต่สวน</p> <p>- แก้ไขกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหามีพฤติการณ์การกระทำความผิด จากการใช้เปิดเผยเรื่องทั้งหมดได้เป็นการเปิดเผยเฉพาะความเห็นหรือคำวินิจฉัย และการเปิดเผยจะต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย</p> <p>- เพิ่มเติมถ้อยคำกรณีข้อมูลรายงานและสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ถือว่าเป็นความลับของทางราชการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>จะพิจารณาวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามวิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือ วินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้เปิดเผย<u>ชื่อหรือชื่อจริงหรือคำวินิจฉัยได้</u> เว้นแต่จะ เปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแสและผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ <u>และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือ ทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง</u></p> <p>ห้ามมิให้มีการเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลรายงาน และสำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการ ไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการ ตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นที่อยู่ระหว่าง การดำเนินการจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้พิจารณา และมีมติในเรื่องดังกล่าวแล้ว เว้นแต่จะเป็นการเปิดเผยเพื่อ ประโยชน์ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น <u>ทั้งนี้ ให้ถือว่า เป็นความลับของทางราชการ</u></p> <p>(มาตรา ๓๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๖)</p>	
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการ ฝ่าฝืนมาตรา ๓๕ ให้เลขาธิการดำเนินการตรวจสอบเพื่อหา ตัวผู้เปิดเผยข้อมูลโดยเร็ว หากตรวจสอบพบให้<u>ส่งโทษใส่ผู้ที่ เปิดเผยข้อมูลนั้นออกจากราชการโดยไม่ตั้งข้อตั้งเนินการ สอบสวนใหม่ แต่หากตรวจสอบไม่พบให้ถือว่าผู้เปิดเผย ข้อมูลนั้นพ้นผิดและพ้นโทษ</u> <u>ส่วนโทษที่ผู้เปิดเผย ข้อมูล หากเป็นกรณีที่กระทำโดยจงใจให้ถือว่าเป็นความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง</u> <u>ทั้งนี้ หากเลขาธิการไม่ดำเนินการ ตรวจสอบให้ถือว่าเป็นความบกพร่องของเลขาธิการ</u> และให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี</p> <p>(มาตรา ๓๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๖)</p>	<p>- แก้ไขบทลงโทษการเปิดเผยข้อมูลรายงานและ สำนวนการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้น รวมทั้งบรรดาเอกสารที่ เกี่ยวข้อง ซึ่งถือเป็นความลับของทางราชการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบหรือไต่สวนเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใด และมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจขอข้อมูลดังกล่าวจากสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินได้ตามที่จำเป็น และให้สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินส่งมอบข้อมูลดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้ถือว่าการส่งมอบดังกล่าวเป็นการดำเนินการที่ชอบด้วยกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินแล้ว (มาตรา ๓๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๘)</p>	<p>- กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตรวจสอบเพื่อมีความเห็นหรือวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลใดที่จำเป็นต้องได้ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรมทางการเงินของบุคคลนั้นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>มาตรา ๓๘ ในระหว่างการไต่สวน หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่มีผู้ใดกระทำความผิดและความผิดนั้นมิใช่ทางอาญา หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้</p> <p>ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายพนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาดำเนินการแทนก็ได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือพนักงานสอบสวนดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว ทั้งนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายดังกล่าว เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ในการจับ คุมขัง และการปล่อยชั่วคราว ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่มีการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่เกิดขึ้นในลักษณะความผิดซึ่งหน้า ให้กรรมการ พนักงานไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย และพนักงานฝ่าย</p>	<p>- เพิ่มกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย มีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในระหว่างการไต่สวนได้</p> <p>- เพิ่มอำนาจให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจสามารถจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาได้ รวมทั้งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้จับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ มีอำนาจจับกุมตัวผู้กระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายของศาล และเมื่อจับได้แล้วให้ส่งมอบให้พนักงานสอบสวนควบคุมตัวไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา</p> <p>(มาตรา ๓๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๙)</p>	
<p>มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(๑) ให้ประธานกรรมการและกรรมการ เป็นเจ้าพนักงานในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>(๒) ให้กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>ในการดำเนินการตรวจสอบ การสอบสวน การไต่สวน หรือการไต่สวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการไต่สวน <u>เลขาธิการ</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน และพนักงานไต่สวน เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจในการฟ้องคดี ว่าต่าง หรือดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจว่าความ และดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้ ทั้งนี้ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>(มาตรา ๓๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๐)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวน</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือมอบอำนาจในการฟ้องคดีว่าต่าง หรือดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจว่าความ และดำเนินกระบวนการพิจารณาในชั้นศาลได้</p>
<p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ <u>กรรมการไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าวเป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติ</p>	<p>- เพิ่มตำแหน่งกรรมการไต่สวน โดยกำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีได้ เมื่อกรรมการไต่สวนถูกดำเนินคดีเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หน้าที่ <u>คณะมิใช่พนักงานอัยการเป็นผู้ฟ้อง</u> ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว <u>คณะ</u> โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกันก็ได้ หรือในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้น <u>หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้พนักงานอัยการแก้ต่างให้ก็ได้</u> การให้ความช่วยเหลือดังกล่าวให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p><u>ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ซึ่งได้แสดงเหตุผลอันสมควรประกอบแล้ว และได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง</u></p> <p>(มาตรา ๔๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๑)</p>	<p>- เพิ่มความคุ้มครองแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ สอบสวน ไต่สวน หรือไต่สวนเบื้องต้น ซึ่งได้แสดงเหตุผลอันสมควร และได้กระทำไปโดยสุจริต</p>
<p>ส่วนที่ ๓ การตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๑ ให้กรรมการมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะรวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อ <u>คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> โดยให้นำความในหมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน มาตรา ๑๐๓ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาใช้บังคับ <u>ด้วย</u> โดยอนุโลม โดยให้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของ <u>คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>ประธานวุฒิสภา</u> ทั้งนี้ <u>คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแผ่นดิน</u> <u>หรือมอบหมายให้ผู้ตรวจตรวจสอบทรัพย์สินแผ่นดินตัวแทนตรวจสอบให้ประธานวุฒิสภา</u></p>	<p>- กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อประธานวุฒิสภาแทนการยื่นต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และให้ประธานวุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอประธานวุฒิสภาพิจารณา</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติให้นำมาตรา ๑๐๐ วรรคสองกรณีอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสมาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นก่อนเสนอคณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน ประชานวุฒิสภาพิจารณาได้</u></p> <p>ให้<u>คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน</u> <u>ประชานวุฒิสภา</u> จัดให้มีการตรวจสอบบัญชีตามวรรคหนึ่ง และให้นำ <u>บทบัญญัติ</u> <u>ความใน</u> มาตรา ๓๓ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของ <u>คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน</u> <u>ประชานวุฒิสภา</u> ในกรณีนี้ด้วยโดยอนุโลม</p> <p><u>คู่สมรสตามวรรคหนึ่ง</u> <u>ให้นำ</u> <u>ความใน</u> มาตรา ๑๐๐ <u>วรรคสอง</u> <u>มาใช้</u> <u>บังคับ</u> <u>ด้วย</u> <u>โดย</u> <u>อนุ</u> <u>โลม</u></p> <p>(มาตรา ๔๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๐๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๑๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒)</p>	
<p>มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการที่กรรมการผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อ <u>คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน</u> <u>ประชานวุฒิสภา</u> หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบและมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินให้ <u>คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน</u> <u>ประชานวุฒิสภา</u> ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ <u>ให้นำ</u> <u>บทบัญญัติ</u> <u>ความใน</u> มาตรา ๗๗ และมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๔๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๓)</p>	<p>- แก้ไขจากการกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประชานวุฒิสภา แทนการยื่นต่อคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๔๑</p>
<p>มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ปรากฏว่ากรรมการผู้ใดร้ายวยผิดปกติให้ <u>คณะกรรมการตรวจสอบเงินแผ่นดิน</u> <u>ประชานวุฒิสภา</u> ส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประชานรัฐสภา เพื่อแจ้งให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาทราบเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป</p> <p>(มาตรา ๔๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๔)</p>	<p>- กรณีกรรมการ ป.ป.ช. ร้ายวยผิดปกติ ให้ประชานวุฒิสภาส่งสำนวนพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานไปยังประชานรัฐสภา แทนการกำหนดให้คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ส่งสำนวน เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๔๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาหรือประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคน มีสิทธิเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการผู้ใดมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง โดยยื่นต่อประธานรัฐสภาพร้อมด้วยหลักฐานตามสมควร หากประธานรัฐสภาเห็นว่ามีความเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดที่ถูกล่ามำหา ให้ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อตั้งคณะผู้ไต่สวนอิสระตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และให้นำความในมาตรา ๘๖ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ใ้รวมถึงการเข้าชื่อกล่าวหาว่ากรรมการและบุคคลอื่นเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา รวมทั้งผู้ให้ข้อขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่กรรมการ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ด้วย</p> <p>(มาตรา ๔๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๕ มาตรา ๘๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๗)</p>	<p>- ปรับแก้ถ้อยคำให้สมบูรณ์ขึ้น</p>
<p>หมวด ๒ การไต่สวน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๕ ในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>คณะกรรมการไต่สวนหัวหน้าพนักงานไต่สวน</u> หรือพนักงานไต่สวน แล้วแต่กรณีต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นผู้หรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>พยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหา นำส่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน</u> หรือ</p>	<p>- เพิ่มตำแหน่งคณะกรรมการไต่สวนและหัวหน้าพนักงานไต่สวนในการดำเนินการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น</p> <p>- เพิ่มดุลพินิจให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวนหรือกรรมการ ป.ป.ช. ที่กำกับดูแลการไต่สวนในกรณีที่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พนักงานไตสวนจะไม่รับด้วยเหตุล่วงเลยเวลาหรือผิดขั้นตอนมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติชี้มูลแล้ว หรือเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลาหรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>คณะกรรมการไตสวน</u> หรือหัวหน้าพนักงานไตสวน <u>ใช้อำนาจ ตทพมวตสท ๓๓</u> เรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานไตสวนดำเนินการตามที่ร้องขอ แต่ผู้ถูกกล่าวหาต้องร้องขอภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>ระงับมติ คณะกรรมการไตสวน หรือกรรมการที่กำกับดูแลเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจประวิงเวลา หรือใช้สิทธิโดยไม่สุจริต</u> หรือบุคคลหรือเอกสารที่ขอให้เรียกนั้นไม่มีผลต่อการวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>แต่ต้องบันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการไตสวนหรือรายงานการไตสวนเบื้องต้นด้วย</u></p> <p>(มาตรา ๔๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๖)</p>	<p>ไม่สุจริต ในการขอให้เรียกบุคคลหรือเรียกเอกสารจากบุคคลใดมาไตสวน โดยกำหนดให้บันทึกเหตุนี้ไว้ในสำนวนการไตสวนหรือรายงานการไตสวนเบื้องต้นด้วย</p>
<p>มาตรา ๔๖ ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการที่จะควบคุมและกวดขันพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการไตสวน ให้ปฏิบัติหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเลขาธิการ แล้วแต่กรณี ดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี</p> <p>(มาตรา ๔๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๗)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๔๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจโดยพลัน โดยในกรณีที่จำเป็นต้องมีการไตสวน ต้องไตสวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ซึ่งต้องไม่เกิน <u>หนึ่งสัปดาห์</u> นับแต่วันเริ่มดำเนินการไตสวน</p>	<p>- แก้ไขระยะเวลาการดำเนินการไตสวน รวมทั้งระยะเวลาในกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอย้ายระยะเวลาการดำเนินการไตสวน</p> <p>- ตัดเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาที่ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องใดขึ้นพิจารณาตามความในวรรคห้าออก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความรวดเร็วความยากง่ายของการไต่สวนและอายุความของการดำเนินการในเรื่องนั้น โดยจะระบุระยะเวลาของการไต่สวนข้อกล่าวหาแต่ละประเภทที่แตกต่างกันก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายระยะเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้แต่รวมแล้วต้องไม่เกิน <u>สองสามปี</u> เว้นแต่เป็นเรื่องที่ต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอให้หน่วยงานของต่างประเทศดำเนินการไต่สวนให้ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายระยะเวลาออกเท่าที่จำเป็นก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่ามีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการใช้จ่ายเงินแผ่นดินมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และเป็นกรณีที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีอำนาจจะดำเนินการใดได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน โดยให้ถือว่าเอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบหรือจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>ภายใต้กำหนดอายุความ <u>และระยะเวลาสอบสวนมาตรา ๕๕ (๑)</u> เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามหรือตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังคงมีหน้าที่และอำนาจที่จะดำเนินการไต่สวน และมีความเห็น หรือวินิจฉัย หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป แต่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องตามควรแก่กรณีโดยเร็ว</p> <p>(มาตรา ๔๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๘)</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๔๘ <u>ในกรณีใดที่ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ไม่อาจเป็นกรณีที่มีการกล่าวหาหรือไม่ ให้เลขาธิการหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายตรวจสอบคดีดังกล่าวตั้งข้อสงสัยเบื้องต้นก่อนตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด หากตรวจสอบเบื้องต้นแล้วพบว่าคดีดังกล่าวนั้นมีข้อมูลหรือรายละเอียดไม่เพียงพอที่จะดำเนินการต่อไป หรือความผิดที่กล่าวหาไม่ได้ อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๕๕ (๑) ให้เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณา ทั้งนี้ ให้ต่อนั้นกรณีให้แล้วเสร็จสวดในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาแล้ว ถ้าเป็นกรณีที่มีคำกล่าวหาให้นั้นให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้กล่าวหาทราบ</u></p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการ <u>สองหรือสามคนคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้พิจารณาและมีคำสั่งแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</u></p> <p>คำกล่าวหาใดที่ไม่มีเหตุที่ไม่รับไว้พิจารณาตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการไต่สวนต่อไป</p> <p><u>ผู้กล่าวหาซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณาของกรรมการตามวรรคสอง อาจมีหนังสือขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนคำสั่งนั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามวรรคสอง</u></p> <p><u>ในการตรวจสอบเบื้องต้นให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย</u></p> <p>(มาตรา ๔๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๙ มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔)</p>	<p>- แก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการในการตรวจสอบเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต โดยกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบเบื้องต้นก่อนว่ามีข้อมูลหรือรายละเอียดเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยแก้ไขเรื่องระยะเวลาการดำเนินการตรวจสอบให้เป็นไปตามระยะเวลาและวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>- แก้ไขกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณาไม่รับเรื่องใดไว้ดำเนินการ อาจมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งหรือหลายคนพิจารณา และมีคำสั่งแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>- เพิ่มเติมกรณีที่ผู้กล่าวหาไม่เห็นด้วยกับคำสั่งไม่รับเรื่องไว้พิจารณา อาจมีหนังสือขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนคำสั่งนั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p> <p>- เพิ่มเติมบทบัญญัติในการตรวจสอบเบื้องต้น กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือหัวหน้าพนักงานไต่สวนมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อตรวจสอบ หรือขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในสถานที่ใด ๆ เพื่อตรวจสอบค้น ยึดหรืออายัดเอกสาร ทรัพย์สิน หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้</p>
<p>มาตรา ๔๙ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายเลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไต่สวน หรือพนักงานไต่สวน เป็นผู้ไต่สวนเบื้องต้นได้</p>	<p>- เพิ่มกรณีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถมอบหมายให้พนักงานไต่สวนเป็นผู้ไต่สวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามวรรค หนึ่ง ให้เลขาธิการหรือหัวหน้าพนักงานไตสวน หรือพนักงาน ไตสวนดำเนินการเป็นคณะ ประกอบด้วยเลขาธิการหรือ หัวหน้าพนักงานไตสวนเป็นหัวหน้า พนักงานไตสวนอย่าง น้อยหนึ่งคน<u>ร่วมเป็นคณะ</u> และอาจมีผู้ช่วยพนักงานไตสวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่<u>อื่นอีกอย่างน้อยหนึ่งคนร่วมเป็นคณะ</u> <u>เพื่อช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยก็ได้</u> และในการไตสวน ปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานต้องกระทำโดยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงานไตสวนหรือพนักงานไตสวนหนึ่งคน และ ผู้ช่วยพนักงานไตสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่อีกหนึ่งคน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>การไตสวนเบื้องต้นตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้ เสร็จและจัดทำรายงานการไตสวนเบื้องต้นเสนอ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน<u>หกสิบวัน</u>ร้อยแปดสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับมอบหมาย</p> <p>ภายใต้ระยะเวลาตามมาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไมอาจ ดำเนินการไตสวนเบื้องต้นตามระยะเวลาที่กำหนดในวรรค สามให้เลขาธิการหรือ หัวหน้าพนักงานไตสวน หรือพนักงาน ไตสวนแจ้งอุปสรรคและปัญหาในการดำเนินการ พร้อมทั้ง เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและระยะเวลาดำเนินการ เพื่อให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสั่งขยายระยะเวลา โดยให้ ขยายระยะเวลาได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน ใน การนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการคน หนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้มีอำนาจขยายระยะเวลาแทน คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องใดไว้ พิจารณาแล้ว หากไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้เพราะเหตุ ขาดอายุความ อันเนื่องมาแต่การมิได้ปฏิบัติตามระยะเวลา ตามมาตรา ๔๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งยุติการดำเนินคดีอาญา และหากการขาดอายุความ ดังกล่าวเกิดจากความผิด หรือจงใจปล่อยปละละเลย หรือ ประมาทเลินเล่อของผู้ใด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นโดยเร็ว</p>	<p>เบื้องต้นได้ รวมทั้งแก้ไขของค์ประกอบของ องค์คณะที่ทำการไตสวนเบื้องต้นด้วย - แก้ไขระยะเวลาการไตสวนเบื้องต้นจากเดิมต้อง แล้วเสร็จภายในหกสิบวันเป็นหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการไต่สวนเบื้องต้นให้เลขาธิการและหัวหน้าพนักงานไต่สวน มีอำนาจตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการกำกับการไต่สวนเบื้องต้นให้เกิดความรอบคอบและเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้กรรมการแต่ละคนกำกับดูแลการไต่สวนเบื้องต้นในแต่ละด้านตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดก็ได้</p> <p>(มาตรา ๔๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๐ มาตรา ๔๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๘ มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔)</p>	
<p>มาตรา ๕๐ ให้นำความในมาตรา ๔๙ และมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับกับบทบัญญัติที่คณะกรรมาการ ป.ป.ช. ตัดวินิจฉัยไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาออก</p>	<p>ตัดกรณีการนำบทบัญญัติเรื่องการไต่สวนเบื้องต้นมาใช้บังคับกับกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยมิได้มีคำกล่าวหาออก</p>
<p>มาตรา ๕๑ ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญ มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือเป็นกรณีที่มีการไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง หรือจะแต่งตั้งกรรมการไม่น้อยกว่า สองคนและบุคคลอื่นเป็นคณะกรรมการไต่สวนก็ได้</p> <p><u>การแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการในคณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งจากหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสี่ตามความเหมาะสมกับเรื่องที่ไต่สวนได้</u></p> <p>คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งหัวหน้าพนักงานไต่สวนหรือพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ช่วยเหลือคณะกรรมการไต่สวนในการดำเนินการตามหน้าที่ได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในกรณีมีความจำเป็นต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการไต่สวน ให้คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๕๖ ให้เป็นที่</p>	<p>- แก้ไของค์ประกอบคณะกรรมการไต่สวนกรณีมีการไต่สวนเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบอย่างกว้างขวาง หรือกรณีไต่สวนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจแต่งตั้งกรรมการ ป.ป.ช. ไม่น้อยกว่าสองคน และบุคคลอื่นเป็นคณะกรรมการไต่สวนได้</p> <p>- เพิ่มหลักเกณฑ์และที่มาของบุคคลกรณีมีการแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นกรรมการในคณะกรรมการไต่สวน</p> <p>- แก้ไขระยะเวลาการไต่สวนของคณะกรรมการไต่สวนตามมาตรา ๕๑ จากเดิมต้องแล้วเสร็จภายในหกสิบวันเป็นต้องแล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ปรึกษาหรือเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒินั้นเป็นกรรมการในคณะกรรมการไต่สวนได้ ให้ที่ปรึกษาตามวรรคสามผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับกรรมการ</p> <p>คณะกรรมการไต่สวนตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้เสร็จและจัดทำสำนวนการไต่สวนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ภายในหกสิบวันหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับมอบหมาย และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคหกมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเอง ให้นำความในวรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ และวรรคห้ามาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๔๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๐)</p>	
<p>มาตรา ๕๒ ในการพิจารณารายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนเพิ่มเติมหรือสั่งให้มีการไต่สวนเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นชอบด้วยกับรายงานการไต่สวนเบื้องต้นหรือสำนวนการไต่สวนรวมทั้งที่ไต่สวนเพิ่มเติมแล้ว ให้ถือว่ารายงานหรือสำนวนดังกล่าวเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเพื่อมีมติว่ากรณีมีมูลตามที่กล่าวหาหรือไม่ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมตาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง</p> <p>(มาตรา ๗๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๕)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๓ นอกจากหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการตรวจสอบเบื้องต้น การไต่สวน และการไต่สวนเบื้องต้นตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจสอบเบื้องต้น การไต่สวน และการไต่สวนเบื้องต้นได้ แต่ต้องไม่เป็นการเพิ่มขึ้นตอนที่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น โดยอย่างน้อย</p>	<p>- เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการตรวจสอบเบื้องต้นได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ต้องกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ และขอบเขตหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติหน้าที่แต่ละระดับให้ชัดเจน และมีระบบการติดตามตรวจสอบเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม</p>	
<p>มาตรา ๕๔ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ขึ้นพิจารณา</p> <p>(๑) เรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่เป็นกรณีที่ตราไว้ในมาตรา ๒</p> <p>(๒) เรื่องที่มีข้อกล่าวหาหรือประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่จะได้พยานหลักฐานใหม่อันเป็นสาระสำคัญแก่คดี ซึ่งอาจทำให้ผลของคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัย ในเนื้อหาแห่งคดี คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะรับหรือยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาก็ได้</p> <p>(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย เว้นแต่เป็นกรณีร่ำรวยผิดปกติ</p> <p>(มาตรา ๕๔ (๒) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๔ (๑) มาตรา ๕๔ (๓) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๔ (๒) มาตรา ๕๔ (๔) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๔ (๓))</p>	<p>- ตัดข้อห้ามที่มีให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องใดขึ้นพิจารณากรณีเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออก</p> <p>- เพิ่มกรณีห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่ถูกร้องตายขึ้นพิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีร่ำรวยผิดปกติ</p>
<p>มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับหรือยกเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ขึ้นพิจารณา เว้นแต่มีหลักฐานปรากฏชัดแจ้งและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเป็นกรณีที่เป็นกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง</p> <p>(๑) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินสิบปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา</p> <p>(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่ามีการดำเนินการต่อผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตามกฎหมายอื่นเสร็จ</p>	<p>- เพิ่มคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เพื่อให้ครอบคลุมกรณีมีการร้องเรียนหรือกล่าวหาว่าบุคคลใดกระทำการทุจริต</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>สิ้นและเป็นไปโดยชอบแล้ว และไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าการ ดำเนินการนั้นไม่เที่ยงธรรม</p> <p>(๓) <u>ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหา</u>พ้นจากการเป็นเจ้า พนักงานของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งที่ถูกกล่าวหาไปแล้วเกิน ห้าปี ในกรณีที่มีการพิจารณาเรื่องภายในกำหนดเวลา แม้จะ พ้นกำหนดเวลาห้าปีแล้วก็ให้มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้</p>	
<p>มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้กรรมการ <u>กรรมการไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงาน ไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีเหตุดังต่อไปนี้ เข้าร่วม ดำเนินการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดี</p> <p>(๑) รู้เห็นเหตุการณ์หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณา เกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาในฐานะอื่นที่มีใช้ในฐานะกรรมการ <u>กรรมการไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่มาก่อน</p> <p>(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา</p> <p>(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูก กล่าวหา</p> <p>(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดาหรือ มารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็น หุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับ ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในการดำเนินการในเรื่องใด กรรมการ <u>กรรมการ</u> <u>ไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วย พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ใดมีเหตุตาม วรรคหนึ่งในเรื่องนั้น ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายโดยเร็ว และ ระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคลดังกล่าวยุ่งเกี่ยวกับ<u>การ</u>ดำเนินการ ใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายจะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัย ให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง</p>	<p>- เพิ่มกรณีการคัดค้านกรรมการไต่สวนที่มีเหตุ ตามมาตรา ๕๖ นี้เข้าร่วมดำเนินการไต่สวน พิจารณา หรือวินิจฉัยคดี</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้มีส่วนได้เสียจะคัดค้านกรรมการ <u>กรรมการไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ผู้ได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมาย ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ปรากฏเหตุดังกล่าว เพื่อพิจารณาวินิจฉัย ในระหว่างที่รอการวินิจฉัย ให้กรรมการ <u>กรรมการไต่สวน</u> หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน</p> <p>การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้าน และการแต่งตั้งหรือมอบหมายบุคคลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ระยะเวลาดำเนินการ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	
<p>มาตรา ๕๗ ในระหว่างการไต่สวน หากปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการเพราะเหตุใด ๆ นอกจากถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนเพื่อดำเนินคดีอาญา ดำเนินการทางวินัย หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณีต่อไปได้</p> <p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากราชการอันเนื่องมาจากความตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนในข้อกล่าวหาว่าร้ายวยผิดปกติต่อไปได้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้สำนักงานแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่า <u>สี่สิบห้าวัน</u> นับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ และให้เปิดเผยเหตุผลของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เว้นแต่เป็นกรณีการดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๘๗</p> <p>(มาตรา ๘๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๘)</p>	<p>- แก้ไขระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล จากเดิมต้องแจ้งไม่ช้ากว่าเจ็ดวันเป็นไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๕๙ ในการกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นคำกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงาน ภายใต้บังคับมาตรา ๕๕ การกล่าวหาเจ้าพนักงาน ของรัฐ ให้กล่าวหาในขณะที่ผู้ถูกศัสตราวุธร้องเป็น เจ้าพนักงานของรัฐ หรือพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ไม่เกินห้าปี แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะ ยกคำกล่าวหาที่ได้มีการกล่าวหาไว้แล้วหรือกรณีที่มีเหตุอัน ควรสงสัยขึ้นไต่สวนได้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ถูก ศัสตราวุธร้องพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐหรือพ้นจาก ตำแหน่งดังกล่าวแล้วแต่กรณี</p> <p><u>ในกรณีที่มีการยกคำกล่าวหาขึ้นพิจารณาหรือกรณีที ยกเหตุอันควรสงสัยขึ้นไต่สวนภายในกำหนดเวลาตาม วรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจดำเนินการ กับเจ้าพนักงานของรัฐอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ในเรื่องนั้นได้ด้วย ไม่ว่าผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงาน ของรัฐหรือพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้ว</u></p>	<p>- แก้ไขคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็นคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข มาตรา ๓๕</p> <p>- เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถ ดำเนินการกับเจ้าพนักงานของรัฐอื่นซึ่งเป็น ตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในกรณีมีการ กล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงาน ของรัฐผู้ใดกระทำการทุจริต ไม่ว่าจะเจ้าพนักงาน ของรัฐอื่นนั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของ รัฐหรือพ้นจากตำแหน่งแล้วก็ตาม</p>
<p>มาตรา ๖๐ คำกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดที่อยู่ ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ อย่างน้อยต้องมี รายละเอียด ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา (๒) ชื่อหรือตำแหน่งของผู้ถูกศัสตราวุธร้อง (๓) ข้อกล่าวหาและพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด ตามข้อกล่าวหา พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน ผู้กล่าวหาจะเป็นผู้เสียหายหรือมิใช่ผู้เสียหายก็ได้ <p>การกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง จะทำด้วยวาจาหรือทำ เป็นหนังสือก็ได้ และจะส่งด้วยวิธีใด ๆ ที่จะทำให้คำกล่าวหา นั้นถึงสำนักงานก็ได้ ในกรณีที่ทำด้วยวาจา ให้เป็นหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนที่จะบันทึก รายละเอียดไว้ให้ครบถ้วนตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ให้สำนักงานจัดให้มีระบบในการจดแจ้งชื่อและที่อยู่ ของผู้กล่าวหาไว้ในทะเบียนที่รักษาไว้เป็นความลับ และไม่ว่า</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็นคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไข มาตรา ๓๕</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>กรณีใดจะเปิดเผยทะเบียนดังกล่าวมิได้ และให้ลบชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาออกจากหนังสือกล่าวหา</p> <p>หนังสือกล่าวหาที่ไม่ปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ถ้ามีรายละเอียดตาม (๓) แล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะปฏิเสธไม่รับไว้พิจารณาไม่ได้</p> <p>การกล่าวหาบุคคลตามมาตรานี้ ให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้บัญญัติไว้เป็นความผิดด้วย</p>	
<p>มาตรา ๖๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์หรือมีผู้กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ดำเนินคดีกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลอื่นใดในข้อหาใด ๆ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้พนักงานสอบสวน <u>แสวงหาข้อเท็จจริง รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น แล้วส่งคดีร้องทุกข์หรือคดีกล่าวโทษนั้น</u> ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายใน <u>เจ็ดสามสิบวัน</u> นับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าเรื่องที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่ง ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือแม้จะอยู่ในหน้าที่และอำนาจแต่เป็นเรื่องไม่ร้ายแรงที่เป็นกรกล่าวหาเจ้าพนักงานของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรมอบหมายให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ ก็ให้ส่งเรื่องคืนพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับเรื่องจากพนักงานสอบสวน โดยจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการให้พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติด้วยก็ได้</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำคู่มือแจกจ่ายให้พนักงานสอบสวนอย่างทั่วถึงเพื่อให้พนักงานสอบสวนทราบว่าเรื่องใดบ้างที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- แก้ไขกรณีมีผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้พนักงานสอบสวน แสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นก่อนส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งแก้ไขระยะเวลาที่พนักงานสอบสวนต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จากเดิมเจ็ดวันเป็นสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่มีเหตุจะต้องขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจ เพื่อให้ออกหมายจับบุคคลดังกล่าวได้ หรือในกรณีที่มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่จะจับโดยไม่มีหมายจับได้ ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจจับบุคคลดังกล่าวได้</p> <p>ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่จับบุคคลดังกล่าวไว้ ส่งตัวผู้ถูกจับพร้อมทั้งบันทึกการจับมายังพนักงานสอบสวนหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยมีให้นับระยะเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับจากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานสอบสวน รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจปล่อยตัวผู้ถูกจับไป โดยมีประกัน หรือไม่มีประกันก็ได้</p> <p>ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องมีการควบคุมตัวผู้ถูกจับไว้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายขังผู้ถูกจับไว้ได้ ตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาสำหรับความผิดที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษนั้น</p>	
<p>มาตรา ๖๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อำนาจการระดับสูงหรือเทียบเท่าลงมา มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในเรื่องที่มีใช่เป็นความผิดร้ายแรง ทั้งนี้ บรรดาที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานดำเนินการส่งเรื่องที่ได้รับไว้ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตใน</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “เจ้าหน้าที่รัฐ” เป็นคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ”</p> <p>- แก้ไขระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. ต้องส่งเรื่องให้สำนักงาน ป.ป.ท. จากเดิมต้องส่งภายในสิบห้าวันเป็นสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่อง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ภาคีรัฐเพื่อดำเนินการต่อไปภายใน <u>สิบห้าสามสิบ</u> วันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับเรื่อง</p> <p>การเทียบตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้เกิดความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะวางหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ก็ได้</p> <p>ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการตามกำหนดระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	
<p><u>มาตรา ๖๒/๑</u> ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นสมควร อาจส่งเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๘ (๒) และ (๔) <u>ที่มีใช้ความผิดร้ายแรง ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อไปก็ได้</u></p> <p>(มาตรา ๖๒/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๓)</p>	<p>- เพิ่มอำนาจให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถส่งเรื่องตามมาตรานี้ซึ่งมิใช่ความผิดร้ายแรงให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปได้</p>
<p>มาตรา ๖๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่าเรื่องที่มีการกล่าวหาเรื่องใดมิใช่เป็นความผิดร้ายแรง หรือกล่าวหาในเรื่องที่มีได้อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูก <u>กล่าวหาหรือร้อง</u> ดำเนินการทางวินัยไปตามหน้าที่และอำนาจก็ได้</p> <p>(มาตรา ๖๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๔)</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็นคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๓๕</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๖๔ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้หน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๒/๑ และมาตรา ๖๓ แล้ว ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตนและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(มาตรา ๖๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๒/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๔)</p>	<p>- เพิ่มเติมกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องซึ่งมิใช่ความผิดร้ายแรงให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๖๒/๑ โดยให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนและรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย</p>
<p>มาตรา ๖๕ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามรายงานตามมาตรา ๖๔ หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูก<u>สอบสวนหรืออาจไม่</u>ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการไต่สวนหรือสอบสวน มาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมดหรือนำผลการไต่สวนหรือสอบสวนของหน่วยงานของรัฐนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้</p> <p>(มาตรา ๖๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๕)</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” เป็นคำว่า “ผู้ถูกร้อง” เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๓๕</p>
<p>มาตรา ๖๖ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นจะต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย และต้องไม่ทำหรือจัดทำกรใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลัง บังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการใด ๆ เพื่อจูงใจให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้น</p> <p>ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำ จะกระทำโดยใช้วิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอดออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใด ซึ่งพยานหรือผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นแล้วกรรมการหรือพนักงานไต่สวนอาจทำสำเนาข้อความดังกล่าว</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือที่ได้จากต่างประเทศในคดีอื่นมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>เป็นลายลักษณ์อักษรหรือสิ่งบันทึกอย่างอื่นก็ได้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำเป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปีต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจนำพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้องตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบสำนวนการไต่สวนที่เกี่ยวข้องได้</u></p> <p>(มาตรา ๖๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๗)</p>	
<p>มาตรา ๖๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการไต่สวนดำเนินการไต่สวนตามมาตรา ๕๑ หรือมอบหมายให้ผู้ไต่สวนเบื้องต้นดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นเรื่องใดแล้ว ให้คณะกรรมการไต่สวนและผู้ไต่สวนเบื้องต้นมีหน้าที่และอำนาจในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนเช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(มาตรา ๖๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๘)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ปรากฏจากการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นว่ามีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าจะมีการโอน ยักยอก แปรสภาพ หรือซุกซ่อนทรัพย์สินที่ถูกกล่าวหา ได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการ ดังนี้</p> <p>(๑) ในกรณีที่ความผิดนั้นมีโทษทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมิหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้</p> <p>(๒) ในกรณีที่ เป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้ชั่วคราวเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัด <u>หรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้อง</u></p>	<p>- แก้ไขระยะเวลากรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการร่ำรวยผิดปกติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>คดีนั้น</u> แต่ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกยึดหรืออายัดชั่วคราวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งถอนการยึดหรืออายัดโดยพลันรวมทั้งไม่ตัดสิทธิผู้ถูกกล่าวหาที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยมีหรือไม่มีประกันหรือหลักประกันก็ได้ ทั้งนี้ ทรัพย์สินของผู้ถูกกล่าวหาให้หมายความรวมถึงทรัพย์สินที่บุคคลอื่นมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ และมีพฤติการณ์เป็นการถือครองแทนหรือถือกรรมสิทธิ์แทนด้วย ในกรณีเช่นนั้นผู้มีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์มีสิทธิพิสูจน์ว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกี่ยวข้องกับกรร่ำรวยผิดปกติ</p> <p>(มาตรา ๖๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๙)</p>	
<p>มาตรา ๖๙ ในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นหากคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>คณะกรรมการไต่สวน</u> หรือกรรมการที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๔๙ วรรคเจ็ด เห็นว่ามีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิด ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบและกำหนดระยะเวลาตามสมควรให้ผู้ถูกกล่าวหาจะมาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจง</p> <p>การแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดและแจ้งข้อกล่าวหาเท่าที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี และในกรณีที่เป็นกรร่ำรวยผิดปกติ ให้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติ สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน ชื่อและที่อยู่ของผู้ครอบครองหรือมีชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินในขณะที่แจ้งข้อกล่าวหาทั้งนี้เท่าที่ทำได้ด้วย <u>พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิการคัดค้านตามมาตรา ๕๖</u></p> <p>ในการแจ้งข้อกล่าวหาให้จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาเป็นลายลักษณ์อักษร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการไต่สวนมีดุลพินิจว่าในการไต่สวนหรือไต่สวนเบื้องต้นเรื่องใดมีพยาน หลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ต้องแจ้งสิทธิการคัดค้านบุคคลที่ทำการไต่สวน พิจารณาหรือวินิจฉัยคดีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(มาตรา ๖๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๐ มาตรา ๔๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๕๐)</p>	
<p>มาตรา ๗๐ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีหลักฐานแสดงว่าตนไม่ได้รับการแจ้งข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาและแสดงพยานหลักฐานหรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำประกอบการชี้แจงได้ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ต้องยื่นคำร้องขอก่อนที่จะมีการฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>การเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงตามวรรคหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อการไต่สวนที่ได้กระทำไปก่อนแล้ว</p> <p>(มาตรา ๗๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๑)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๑ ในการแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๖๙ ให้กรรมการหรือพนักงานไต่สวนแจ้งพร้อมทั้งมอบบันทึกสรุปสาระสำคัญข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาสรุปสาระสำคัญต้องมีรายละเอียดเพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ และต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ด้วย</p> <p>สรุปสาระสำคัญตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยาน <u>เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี</u> ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(มาตรา ๗๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๒ มาตรา ๖๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๓)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การเปิดเผยชื่อ ตำแหน่ง ที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือพยาน หรือข้อมูลอื่นใดอันเป็นเหตุให้ทราบถึงตัวผู้กล่าวหาหรือพยานอาจกระทำได้หากมีเหตุจำเป็นเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดี โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>
<p>มาตรา ๗๒ ในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและการให้ปากคำของผู้ถูกกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาสิทธิในทนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจไม่เกินสามคนเข้าฟังในการชี้แจงหรือให้ปากคำของตนได้</p> <p>(มาตรา ๗๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๓)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗๓ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า พยานหลักฐานใดในสำนวนการไต่สวนซึ่งต้องอ้างอิงในภาย หน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาสืบพยานในภายหลัง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้มีการสั่งให้ สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันทีได้ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธี พิจารณาคดีทุจริตและประพฤตินิชอบ หรือกฎหมายประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง</p> <p>(มาตรา ๗๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๔ เมื่อดำเนินการไต่สวนเสร็จแล้ว ให้ จัดทำสำนวนการไต่สวน เสนอคณะประธานกรรมการ ป.ป.ช. โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>(๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>(๓) ข้อกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา สรุปข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องที่ได้จากการไต่สวน</p> <p>(๔) เหตุผลในการพิจารณาวินิจฉัยทั้งในปัญหา ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย</p> <p>(๕) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง</p> <p>(๖) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา</p> <p>ให้มีการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา สำนวนการไต่สวนเพื่อมีมติโดยเร็ว ซึ่งต้องนำเสนอต่อที่ ประชุมไม่ช้ากว่าสี่ดสามสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการ ได้รับสำนวนการไต่สวน เว้นแต่จะได้มีการนัดหมายให้มีการ ประชุมทุกวันอยู่แล้วและมีเรื่องอื่นค้างพิจารณาอยู่</p> <p>ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับกับการจัดทำ รายงานการไต่สวนเบื้องต้นด้วยโดยอนุโลม</p> <p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาสำนวนการ ไต่สวนตามลำดับที่ได้รับสำนวนนั้น แต่ในกรณี ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าเรื่องใดกระทบถึงประโยชน์ของรัฐ หรือประชาชนอย่างร้ายแรง จะหยิบยกขึ้นพิจารณาก่อนก็ได้</p> <p>(มาตรา ๗๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๕)</p>	<p>- แก้ไขการเสนอสำนวนการไต่สวนให้เสนอต่อ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. แทนการเสนอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>- แก้ไขระยะเวลาการเสนอสำนวนการไต่สวนต่อ ที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. จากเดิมต้อง กระทำไม่ช้ากว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน การไต่สวน เป็นไม่ช้ากว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับสำนวนการไต่สวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗๕ เมื่อคณะกรรมาการ ๒.๒.๕. ได้รับ สำนวนการไต่สวนหรือเอกสารของสำนวนการไต่สวนหรือเอกสารใด ๆ คณะกรรมาการ ๒.๒.๕. อาจมอบหมายให้ คณะกรรมาการหนึ่ง พิเคราะห์เอกสารของสำนวนการไต่สวนหรือเอกสารใด ๆ เป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมาการ ๒.๒.๕. ก็ได้ โดยให้ คณะกรรมาการนั้นเสนอความเห็นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับมอบหมาย</p>	<p>- ตัดบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้กรรมการ ป.ป.ช. คนหนึ่งพิจารณารายงานสำนวนการไต่สวนหรือ การไต่สวนเบื้องต้นว่าเป็นกรณีที่มีมูลความผิดหรือไม่ และเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>หมวด ๓ การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>ส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีทุจริตต่อหน้าที่ หรือจ้องใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๗๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติลง ความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาล รัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ มีพฤติการณ์ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจ้องใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็น พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ไปยังอัยการสูงสุด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมติ เพื่อให้อัยการสูงสุด ดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองต่อไป ทั้งนี้ โดยไม่ต้องส่งตัวผู้ถูก กล่าวหาให้อัยการสูงสุดแต่ต้องแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ของรายงานการไต่สวน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐานและ ความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งให้อัยการ สูงสุดเพื่อฟ้องคดีด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๗๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญาตามมาตรา ๗๖ ไว้แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำนวน</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนการไต่สวน <u>มีข้อยังไม่สมบูรณ์ที่สืบเป็นต้นตอเพิ่มเติมหรือหหรือหหรือหหรือห</u> <u>ที่พอที่จะดำเนินคดีได้</u> ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>ทราบ โดยระบุข้อไม่สมบูรณ์ให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน</u> ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง <u>ในกรณีนี้ให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการร่วมฝ่ายละเท่ากัน โดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายไม่เกินฝ่ายละห้าคน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ รวมทั้งดำเนินการอื่นใดให้สำนวนการไต่สวนครบถ้วนสมบูรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เพื่อส่งให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีต่อไป ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการร่วมมีอำนาจตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ด้วย</u></p> <p>ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์ที่สมควรสืบเพิ่มเติม ให้คณะกรรมาการ ป.ป.ช. <u>ดำเนินการสืบข้อเสนอนั้นขออัยการสูงสุดให้แล้วเสร็จสภายุติภายในสิบวัน</u></p> <p>ในกรณีที่ข้อไม่สมบูรณ์เป็นปัญหาเกี่ยวกับความผิด หรือเป็นปัญหาว่ากระทำความผิดนั้นเป็นความผิดหรือไม่ หรือควรฟ้องบุคคลใดบ้าง ให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมาการ ป.ป.ช. <u>ตั้งคณะกรรมาการพิจารณาร่วมกัน</u> ฝ่ายละห้าคนภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด เพื่อพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จสภายุติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง เมื่อคณะกรรมาการร่วมกันดังกล่าววินิจฉัยด้วยเสียงข้างมากเป็นประการใด ให้คณะกรรมาการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดดำเนินการไปตมนั้น ในกรณีที่คณะกรรมการร่วมกันไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะยื่นฟ้องคดีเองก็ได้ แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรฟ้องคดี คณะกรรมาการ ป.ป.ช. ต้องดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนด</p>	<p>- แก้ไขขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาข้อไม่สมบูรณ์ของสำนวนการไต่สวน โดยกำหนดให้อัยการสูงสุดและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตั้งคณะกรรมการร่วมโดยมีผู้แทนจากแต่ละฝ่ายไม่เกินฝ่ายละห้าคน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด และให้คณะกรรมการร่วมพิจารณาสำนวนให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง</p> <p>- แก้ไขคำว่า “คณะกรรมการร่วมกัน” เป็นคำว่า “คณะกรรมการร่วม”</p> <p>- แก้ไขวรรคให้อัยการสูงสุดและสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>- ตัดบทบัญญัติที่กำหนดว่ากรณีนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ดำเนินการฟ้องคดีภายในกำหนดอายุความหรือกำหนดเวลาตามที่มาตรานี้กำหนด ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฝ่ายประธานมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรงออก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>อายุความ แต่ต้องไม่ช้ากว่าเก้าสิบวันนับแต่วันที่หาข้อยุติไม่ได้</p> <p>ให้สำนักงานอำนวยการควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการร่วมชั้นตามวรรคสี่สอง และให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่ของสำนักงานทำหน้าที่เลขานุการด้วย</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นฟ้องคดีเอง ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับแก้ต่างคดีให้แก่จำเลย</p> <p>ระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง มิให้นำบรมระยะเวลาที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองและวรรคสามและวรรคสี่ด้วย</p> <p>ระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรานี้ ในกรณีมีเหตุอันจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจขยายออกไปก็ได้แต่ต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของระยะเวลาที่กำหนดไว้ และเมื่ออัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขยายเวลาแล้วให้แจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ ในการปฏิบัติหน้าที่และการขยายระยะเวลาต้องคำนึงถึงอายุความในการดำเนินคดีประกอบด้วย</p> <p>การฟ้องคดีเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรานี้ย่อมกระทำไม่ได้ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ แต่ให้เป็นที่ของคณะกรรมการอัยการ อัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการสอบสวนหากปรากฏว่าการไม่ปฏิบัติภายในระยะเวลาดังกล่าวเกิดจากการจงใจ ปล่อยปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ใด ให้ดำเนินการเพื่อลงโทษผู้นั้นต่อไปโดยเร็ว</p> <p>ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีเห็นควรตักเตือนหรือสั่งตักเตือนตามวรรคสี่ แต่ไม่ได้ยื่นฟ้องคดีในกำหนดอายุความหรือกำหนดเวลาดำเนินคดีหรือคดีที่ชวยตมวรรคแปด ให้ถือว่าคณะรัฐมนตรี ป.ป.ช. ผิดวินัยตมตมวรรคแปด ให้ถือว่าคณะรัฐมนตรี ป.ป.ช. ผิดวินัยตมตมวรรคแปด</p> <p>(มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔)</p>	
<p>มาตรา ๗๘ ในการยื่นฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหา มาศาลในวัน</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุต่อศาล กำหนดให้ผู้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ฟ้องคดี เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกควบคุมตัวอยู่ก่อนแล้วตามมาตรา ๓๘ ให้อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้พนักงานสอบสวนนำตัวบุคคลดังกล่าวมาศาลในวันฟ้องคดี</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาศาลโดยไม่แจ้งเหตุต่อศาล อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>หรือผู้ที่อัยการสูงสุด คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย</u> มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้</p> <p>(มาตรา ๓๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๙)</p>	<p>อัยการสูงสุดหรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย มีอำนาจขอให้ศาลออกหมายจับได้</p>
<p>มาตรา ๗๙ ในคดีที่อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ เมื่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาแล้วถ้าอัยการสูงสุดเห็นควรอุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาต่อไปให้ดำเนินการได้</p> <p>กรณีที่อัยการสูงสุดเห็นควรไม่อุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบและรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบการพิจารณาด้วย</p> <p>ในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ การจะอุทธรณ์หรือไม่ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเอง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะพิจารณามอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจะพิจารณาแต่งตั้งทนายความเพื่อดำเนินคดีแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองประทับฟ้องตามมาตรา ๗๗ ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำพิพากษาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ผู้ต้องคำพิพากษานั้น</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันหยุดปฏิบัติหน้าที่ และให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้นั้น และจะเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งมีกำหนดเวลาไม่เกินสิบปีด้วยหรือไม่ก็ได้</p> <p>ผู้ใดถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งไม่ว่าในกรณีใด ผู้นั้นไม่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งหรือสมัครรับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตลอดไป และไม่มีสิทธิดำรงตำแหน่งทางการเมืองใด ๆ</p>	
<p>มาตรา ๘๒ ในการฟ้องคดีอาญาต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายในทางทรัพย์สินหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลอื่น อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดนั้นก็ได้</p> <p>สำหรับความเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายต่อไป</p> <p><u>การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอนุมัติหรืออนุญาต หรือกระทำการใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</u></p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีที่ยอัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำพิพากษาเพิกถอนการกระทำหรือคำสั่งอันมิชอบที่เป็นการละเมิดของผู้ถูกกล่าวหาให้หมายความรวมถึงการเพิกถอนสิทธิหรือเอกสารสิทธิที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอนุมัติหรืออนุญาตหรือกระทำการใดไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายด้วย</p>
<p>มาตรา ๘๓ ในการฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลที่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดได้ใช้หรือได้ทรัพย์สินมาโดยมิชอบ เนื่องจากการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย อัยการสูงสุดหรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี อาจร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “บัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ” เป็นคำว่า “บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้หรือรับว่าจะให้แก่ผู้ถูกกล่าวหาโดยมิชอบ</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการกระทำความผิด หรือจากการเป็นผู้ใช้ ผู้สนับสนุน หรือผู้โฆษณาหรือประกาศให้ผู้อื่นกระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๓)</p> <p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อื่นใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๓) หรือ (๔)</p>	
<p>มาตรา ๘๔ เพื่อประโยชน์ในการร้องขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองริบทรัพย์สินตามมาตรา ๘๓ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจคำนวณมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ทรัพย์สินนั้นมา หรือมูลค่าของทรัพย์สินนั้นในขณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดแล้วแต่ว่ามูลค่าในขณะใดจะมากกว่ากัน และขอให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองสั่งให้ชำระเงินหรือสั่งให้ริบทรัพย์สินอื่นของผู้กระทำความผิดแทนตามมูลค่าดังกล่าวได้</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งริบทรัพย์สินเนื่องจากการกระทำความผิดแม้คำพิพากษายังไม่ถึงที่สุด ให้เลขาธิการมีอำนาจเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินดังกล่าวจนกว่าคดีถึงที่สุด หรือศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ หักลดเกณฑ์ และวิธีการในประมวลรัษฎากรและสันนิษฐานทรัพย์สินให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบออก โดยนำรายละเอียดไปบัญญัติไว้ในมาตรา ๘๔/๑</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>มาตรา ๘๔/๑ การเก็บรักษาและการจัดการ</u> <u>ทรัพย์สินตามมาตรา ๖๘ และมาตรา ๘๔ ให้เป็นไปตาม</u> <u>ระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p><u>ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บ</u> <u>รักษาไว้ หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการ</u> <u>มากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขานุการอาจสั่งให้</u> <u>ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินนั้นไปดูแลและใช้ประโยชน์โดยมี</u> <u>ประกันหรือหลักประกันหรือให้นำทรัพย์สินนั้นออกขาย</u> <u>ทอดตลาด หรือนำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการแล้ว</u> <u>รายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบก็ได้</u></p> <p><u>การให้ผู้มีส่วนได้เสียรับทรัพย์สินไปดูแลและใช้</u> <u>ประโยชน์ การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำ</u> <u>ทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ของทางราชการตามวรรคสอง ให้</u> <u>เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p><u>ถ้าความปรากฏในภายหลังว่า ทรัพย์สินที่นำออก</u> <u>ขายทอดตลาดหรือที่นำไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ</u> <u>ตามวรรคสอง มิใช่ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดให้</u> <u>คืนทรัพย์สินนั้นพร้อมทั้งชดเชยค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพ</u> <u>ตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้แก่เจ้าของ</u> <u>หรือผู้ครอบครอง ถ้าไม่อาจคืนทรัพย์สินได้ ให้ชดเชยราคา</u> <u>ทรัพย์สินนั้นตามราคาที่เหมาะสมได้ในวันที่ยึดหรืออายัด</u> <u>ทรัพย์สิน หรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน</u> <u>นั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองได้รับ</u> <u>ดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดของดอกเบี้ยเงินฝากประเภทฝาก</u> <u>ประจำของธนาคารออมสินในจำนวนเงินที่ได้รับคืนหรือชดเชย</u> <u>ราคา แล้วแต่กรณี</u></p> <p><u>การประเมินค่าเสียหายและค่าเสื่อมสภาพตามวรรคสี่</u> <u>ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>(มาตรา ๘๔/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๕ มาตรา ๖๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๙)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สิน ที่ศาลมีคำสั่งให้รับเนื่องจากการกระทำความผิด</p>
<p>มาตรา ๘๕ ในกรณีที่มีคำพิพากษาของศาลฎีกา แผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองถึงที่สุดให้ ยกฟ้อง ถ้าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตูลาการศาล</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>รัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หยุดปฏิบัติหน้าที่อยู่ และยังมีได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อน ก็ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา และถ้าในระหว่างหยุดปฏิบัติหน้าที่ที่มีได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเสมือนหนึ่งผู้นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่ตลอดระยะเวลาที่หยุดปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งไปก่อนที่จะมีคำพิพากษา การจ่ายเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ให้จ่ายจนถึงวันก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(มาตรา ๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๖)</p>	
<p>ส่วนที่ ๒ การดำเนินคดีกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง จริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและมีความเห็นว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาเพื่อวินิจฉัย</p> <p>การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาพิพากษาของศาลฎีกาให้เป็นไปตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาซึ่งต้องกำหนดให้ใช้ระบบไต่สวนและให้ดำเนินการโดยรวดเร็ว</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>การเสนอเรื่องต่อศาลฎีกาตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการในศาลแทนได้</p> <p>(มาตรา ๘๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๖)</p>	<p>- เพิ่มเติมถ้อยคำให้สมบูรณ์ขึ้น</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ส่วนที่ ๓ การดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรา ๑๔๔ ของรัฐธรรมนูญ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข -</p>
<p>มาตรา ๘๗ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสี่ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน และไม่ว่าในกรณีใดผู้ใดจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้แจ้งมิได้</p> <p>เจ้าหน้าที่ของรัฐ<u>รวมทั้งผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน</u>ซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณโดยรู้ว่ามี การดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง จะพ้นจากความรับผิดชอบตามรัฐธรรมนูญเฉพาะเมื่อได้แจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะได้ดำเนินการสอบสวน</p> <p>การสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบสวนแล้วเห็นว่ามิควรให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยเร็ว และให้ศาลรัฐธรรมนูญดำเนินการต่อไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๔ วรรคสาม</p> <p>ในกรณีจำเป็นและได้รับคำร้องขอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดให้มีการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง เช่นเดียวกับการคุ้มครองพยานตามมาตรา ๑๒๘</p> <p>(มาตรา ๘๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๘ มาตรา ๑๒๘ ปัจจุบันเป็น ๑๓๑)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งจัดทำโครงการหรืออนุมัติหรือจัดสรรเงินงบประมาณ โดยรู้ว่ามี การดำเนินการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้รวมถึงกรณีผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองด้วย</p>
<p>มาตรา ๘๘ การเรียกเงินคืนกรณีฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๔ วรรคสามหรือวรรคสี่ ให้กระทำได้ภายในยี่สิบปีนับแต่วันที่มีการจัดสรรงบประมาณนั้น ทั้งนี้ มีให้นำมาตรา ๕๕ (๑) มาใช้บังคับกับการดำเนินการตามมาตรา นี้</p> <p>(มาตรา ๘๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๙)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หมวด ๔ การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๘๙ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นตามมาตรา ๖๙ และเห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายให้แก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวนต่อไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้หยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราว ถ้าต่อมาผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วเพื่อดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป</p> <p>เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นเวลาหกเดือนหรือจนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้วคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังมิได้มีคำวินิจฉัย ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา นั้น และมีอำนาจสั่งการตามวรรคสองได้</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น</p> <p>ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี</p>	<p>- แก้ไขความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ” เป็นความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (มาตรา ๘๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๐ มาตรา ๖๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๗๐)</p>	
<p>มาตรา ๙๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนแล้ว มีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม <u>หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกัน</u> ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน <u>สำเนาอิเล็กทรอนิกส์</u> และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป</p> <p>(๒) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนภายในสามสิบวัน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป</p> <p>(มาตรา ๙๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๑)</p>	<p>- เพิ่มเติมกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดในฐานความผิดที่เกี่ยวข้องกัน</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดที่มีมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. จัดทำสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ของรายงาน สำนวนการไต่สวน และเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ไปยังอัยการสูงสุดด้วย</p>
<p>มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งสำนวนการไต่สวนให้อัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งผู้ถูกกล่าวหาให้ไปรายงานตัวต่ออัยการสูงสุดตามวันเวลาที่กำหนด</p> <p>หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรายงานตัวตามกำหนด ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ ต่อไป</p> <p>(มาตรา ๙๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๒ มาตรา ๓๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๙)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>ส่วนที่ ๑ การดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙๒ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีอาญา ตามมาตรา ๙๐ ให้อัยการสูงสุดพิจารณาเพื่อดำเนินการฟ้อง คดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับสำนวน</p> <p>ให้นำบทบัญญัติ <u>ความใน</u>มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ <u>มาตรา ๘๔/๑</u> และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดี กับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๙๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๑ มาตรา ๘๔/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๖)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้นำหลักเกณฑ์และ วิธีการในการเก็บรักษาและจัดการทรัพย์สินที่ ศาลมีคำสั่งให้ริบเนื่องจากการกระทำความผิด ตามมาตรา ๘๔/๑ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดี กับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๙๓ เมื่อศาลที่มีเขตอำนาจพิพากษาในคดีที่ อัยการสูงสุดเป็นโจทก์ตามสำนวนที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ถ้าอัยการสูงสุดจะไม่อุทธรณ์หรือฎีกา ให้อัยการ สูงสุดหารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน ในกรณีที่มี ความเห็นต่างกันและไม่อาจหาข้อยุติได้ ให้อัยการสูงสุด พิจารณาดำเนินการต่อไปโดยคำนึงถึงความเป็นธรรมและ ประโยชน์ของประเทศเป็นสำคัญ และชี้แจงเหตุผลให้ ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>เมื่ออัยการสูงสุดฟ้องคดีตามวรรคหนึ่งแล้ว จะถอน ฟ้องมิได้ เว้นแต่จะได้ <u>ได้รับ</u> คำสั่ง <u>ของ</u> ศาล <u>คดี</u> คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความ ยุติธรรมสมควรถอนฟ้องตามที่ขอ</p> <p>(มาตรา ๙๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๔)</p>	<p>- แก้ไขกรณีห้ามอัยการสูงสุดถอนฟ้องในคดีที่ ได้รับสำนวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่ จะได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นกรณีห้ามอัยการสูงสุดถอนฟ้องในคดีที่ได้รับ สำนวนจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เว้นแต่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดเห็นว่า เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมสมควรถอนฟ้อง</p>
<p>มาตรา ๙๔ ในการดำเนินคดีหากผู้ถูกกล่าวหา เป็นอัยการสูงสุดในขณะกระทำความผิดหรือขณะที่ถูก กล่าวหา ให้คณะ <u>ประธาน</u> กรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้อง หรือยื่นคำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจเอง</p> <p>(มาตรา ๙๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๕)</p>	<p>- แก้ไขกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นอัยการสูงสุดให้ ประธานกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจฟ้องหรือยื่น คำร้องต่อศาลที่มีเขตอำนาจแทนการให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้ดำเนินการ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๙๕ ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็น <u>ข้าราชการทหารบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร</u> และเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหาร ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร หรือจะมอบหมายให้อัยการทหารเป็นผู้ฟ้องคดีแทนก็ได้</p> <p>(มาตรา ๙๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๖)</p>	<p>- แก้ไขกรณีการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นข้าราชการทหาร เป็นการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร</p>
<p><u>มาตรา ๙๕/๑ ในการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</u> ให้นำความในมาตรา ๙๐ (๑) มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒ และมาตรา ๙๓ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๙๕/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๔)</p>	<p>- กำหนดให้นำขั้นตอนการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐมาใช้บังคับกับการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศที่กระทำความผิดด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๙๖ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๙๐ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก โดยในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี</p> <p>กรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม</p>	<p>- แก้ไขความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ” เป็นความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม”</p> <p>- แก้ไขกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง หรือข้าราชการอัยการ กำหนดให้ประธานกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงานและเอกสารหลักฐานพร้อมทั้งความเห็นแทนการส่งสำนวนการไต่สวนไปยังประธานกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี</p> <p>- กำหนดให้ประธานกรรมการตุลาการศาล</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการให้ประธานกรรมการส่ง <u>สำนวนขอความเห็น</u> <u>และเอกสารหลักฐาน</u> พร้อมทั้งความเห็นไปยังประธาน <u>คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม</u> ประธาน <u>คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง</u> หรือประธาน <u>คณะกรรมการอัยการ</u> แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ <u>ศาลยุติธรรม</u> กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ โดยเร็ว โดยให้ <u>ยึดสำนวนขอความเห็น</u> <u>เอกสารหลักฐาน</u> ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นเพื่อพิจารณา <u>โทษ</u> ทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย และเมื่อดำเนินการได้ผลประการใดแล้ว ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา</p> <p>การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่ง <u>และวรรคสอง</u> ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนพิจารณาสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>หรือภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนตามมาตรา ๙๗ วรรคสอง</u> ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติวินิจฉัยมูลความผิด เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๔๗ แล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป</p> <p>สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัยเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหา ให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป</p>	<p>ยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี ถ้อยรายงานและเอกสารหลักฐานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นส่วนหนึ่งของความเห็นแทนการยึดถือสำนวนการไต่สวน เพื่อพิจารณาทางวินัยในสำนวนการสอบสวนด้วย</p> <p>- กรณีผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติสั่งลงโทษทางวินัย กำหนดให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนได้รับแจ้งมติที่ได้ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในการส่งสำนวนการไต่สวนเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้ถูกกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือประธานกรรมการ อาจมอบหมายให้เลขาธิการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้</p> <p>(มาตรา ๙๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๙ มาตรา ๔๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๘)</p>	
<p>มาตรา ๙๗ ในการพิจารณาลงโทษทางวินัยตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีพยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหาให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน มีหนังสือพร้อมเอกสารและพยานหลักฐานถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมตินั้นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเป็นประการใดให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนทราบเพื่อดำเนินการต่อไป ตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(มาตรา ๙๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๙)</p>	<p>- แก้ไขกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจะขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาทบทวนมติสั่งลงโทษทางวินัยได้นั้น ต้องมีพยานหลักฐานใหม่อันแสดงได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา</p>
<p>มาตรา ๙๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๙๖ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย หรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหา</p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่งหรือในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ถูกต้องหรือ</p>	<p>- แก้ไขความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ” เป็นความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม”</p> <p>- แก้ไขความว่า “ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ” เป็นความว่า “ประธานกรรมการตุลาการศาล</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ไม่เหมาะสม ให้เสนอความเห็นไปยังนายกรัฐมนตรีและให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือในกรณีจำเป็น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะขอให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน หรือคณะกรรมการอื่นซึ่งมีหน้าที่ควบคุมดูแลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือคณะกรรมการที่ทำหน้าที่บริหารรัฐวิสาหกิจ หรือผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการอนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ แล้วแต่กรณี พิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งความเห็นไปยังประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการแล้วแต่กรณี</p> <p>(มาตรา ๙๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๙๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๘)</p>	<p>ยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครองหรือประธานกรรมการอัยการ”</p>
<p>มาตรา ๙๙ ผู้ซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๙๖ ที่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง จะฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกลงโทษโดยไม่ต้องอุทธรณ์ ตามกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น หรือจะดำเนินการอุทธรณ์ดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้นก่อนก็ได้ ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ๒.๒.๒. ให้ศาลปกครองสั่งให้คณะกรรมการ ๒.๒.๒. ทราบ และให้คณะกรรมการ ๒.๒.๒. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้</p>	<p>- เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกลงโทษทางวินัย หากจะอุทธรณ์ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกลงโทษนั้น ก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ให้อุทธรณ์ได้เฉพาะดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชา</p> <p>- ตัดความว่า “ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้” ในวรรคหนึ่งและย้ายไปบัญญัติเป็นวรรคสองของมาตรานี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษนำคดีไปฟ้องต่อศาลปกครองโดยมิได้ฟ้องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ศาลปกครองแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีสิทธิขอเข้ามาเป็นคู่กรณีในคดีด้วยได้</u></p> <p>(มาตรา ๙๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๙๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๙๘)</p>	
<p>หมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน</p> <hr/>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>ส่วนที่ ๑ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และการตรวจสอบ</p> <hr/>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐๐ ในการดำเนินการตามมาตรา ๒๘ (๓) อย่างน้อยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง (๒) ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ (๓) ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ (๔) ข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ <u>ศาลยุติธรรม</u> ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีผู้พิพากษาขึ้นไป (๕) ข้าราชการตุลาการศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีศาลปกครองชั้นต้นขึ้นไป (๖) ข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีอัยการขึ้นไป (๗) ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง</p>	<p>- แก้ไขความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ” เป็นความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม”</p> <p>- กรณีที่กำหนดให้คู่สมรสหมายรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส ซึ่งต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยนั้น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๘) ตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน</p> <p>(๙) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>คู่สมรสตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย <u>ทั้งนี้</u> <u>ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>(มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒)</p>	
<p>มาตรา ๑๐๑ เจ้าพนักงานของรัฐตำแหน่งใดจะต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้นำความในวรรคสองของมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๑๐๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๓)</p> <p>(มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๐ และมาตรา ๑๐๑ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้แจ้งให้หน่วยงานต้นสังกัดทราบด้วย</p> <p>(มาตรา ๑๐๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๔)</p> <p>มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒</p> <p>มาตรา ๑๐๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๓)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐๓ การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ยื่นพร้อมหลักฐานที่พิสูจน์ความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สิน รวมทั้งหลักฐานการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในรอบปีภาษีที่ผ่านมา โดยในกรณียื่นเป็นเอกสารผู้ยื่นจะต้องลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องกำกับไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และสำเนาหลักฐานที่ยื่นไว้ทุกหน้า พร้อมทั้งจัดทำรายละเอียดของเอกสารประกอบ</p>	<p>- แก้ไขกรณีการกำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้คำนึงถึงวิวัฒนาการ เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับรูปแบบ และวิธีการใช้อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสาร รวมทั้งต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นด้วย ทั้งนี้ ทรัพย์สินและหนี้สินที่ต้องแสดงรายการ ให้รวมทั้งทรัพย์สินและหนี้สินในต่างประเทศ และให้รวมถึงทรัพย์สินของบุคคลดังกล่าวที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่น ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมด้วย</p> <p>หลักเกณฑ์ ระยะเวลา การขยายระยะเวลา วิธีการ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และหลักฐานประกอบตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยอาจกำหนดให้ยื่นด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้ การกำหนดดังกล่าวให้คำนึงถึงวิวัฒนาการของเทคโนโลยี <u>และกำหนดให้สอดคล้องที่เหมาะสมกับโครงสร้างรูปแบบและวิธีการใช้อิเล็กทรอนิกส์แทนการใช้เอกสารได้ด้วย รวมทั้งให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์</u> ระยะเวลาที่กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าว ต้องไม่น้อยกว่าหกสิบวัน</p> <p>การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นตามกำหนด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(๒) ตำแหน่ง <u>ตามมาตรา ๑๐๐ (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และตำแหน่งอื่นที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u> นอกจาก (๑) ให้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกสามปีตลอดเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>ในกรณีตาม (๑) ถ้าพ้นจากตำแหน่งและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งใหม่ภายในหนึ่งเดือน ผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งและกรณีเข้าดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน</p> <p>ในกรณีตาม (๑) หรือ (๒) ถ้าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินด้วย เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินใหม่ แต่ไม่ต้องห้ามที่ผู้นั้นจะยื่นเพื่อเป็นหลักฐาน</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ข้าราชการตุลาการ ศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการอัยการ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ดำรงตำแหน่งอื่นตามที่กฎหมายอื่น กำหนดให้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน นอกจากยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เมื่อเข้ารับตำแหน่ง และพ้นจากตำแหน่งแล้ว ต้องยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งและเมื่อพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และทุกสามปีตลอดเวลาที่ยังดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(มาตรา ๑๐๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒)</p>	
<p>มาตรา ๑๐๔ เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลโดยสรุปโดย ส่วนหนึ่งบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน และที่ตั้งของ ทรัพย์สินของสังหาริมทรัพย์ และเอกสารประกอบของผู้ดำรง ตำแหน่งตามมาตรา ๑๐๐ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลตาม มาตรา ๑๐๐ (๒) และ (๓) (๗) และ (๘) รวมทั้งของคู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบ วันนับแต่วันที่ครบกำหนดต้องยื่นบัญชีดังกล่าว <u>ข้อมูลโดย สรุปดังกล่าวโดยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ตั้ง ของสังหาริมทรัพย์ และเอกสารประกอบต้องไม่ระบุถึง รายละเอียดทางทะเบียนของทรัพย์สิน และภาพถ่าย ทรัพย์สินหรือข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่จำเป็นหรือที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายต่อเจ้าของข้อมูลได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยการเผยแพร่ให้กำหนด ช่วงระยะเวลาในการดำเนินการที่ชัดเจน</u></p> <p><u>การเปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ของบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๘) ตำแหน่งใดให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการเปิดเผย ข้อมูลตามวรรคหนึ่ง อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อเจ้าของข้อมูล ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการลบหรือตัดทอนหรือทำ โดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลนั้นก่อนการ เปิดเผยให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปได้ โดยแจ้งให้ผู้ยื่น ทราบถึงการดำเนินการดังกล่าว</u></p> <p>(มาตรา ๑๐๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒)</p>	<p>- แก้ไขรายละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยทรัพย์สิน และหนี้สินของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับสูง และผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหาร ท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิก สภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ต้องเปิดเผยรายละเอียดของทรัพย์สินและหนี้สิน ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป เช่นเดียวกับ นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ การเปิดเผย รายละเอียดของทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคล ตามมาตรา ๑๐๔ ต้องไม่ระบุถึงภาพถ่ายทรัพย์สินของ บุคคลโดยไม่จำเป็นหรือที่อาจก่อให้เกิดอันตราย ต่อเจ้าของข้อมูลได้ และกำหนดให้การเปิดเผย ทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวต้องกำหนดช่วงเวลา ในการดำเนินการให้ชัดเจน</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การเปิดเผยบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใด ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลที่สามารถก่อให้เกิดอันตรายต่อ เจ้าของข้อมูลได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๐๕ เมื่อมีการแต่งตั้งหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐพ้นจากตำแหน่งที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินในหน่วยงานใด ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการแต่งตั้ง หรือสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับเลือกตั้ง ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะเป็นผู้แจ้ง (มาตรา ๑๐๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๗)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐๖ บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่มีผู้ยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สำนักงานจัดให้มีมาตรการป้องกันมิให้มีการเปลี่ยนแปลงข้อความหรือเอกสารได้ (มาตรา ๑๐๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๘)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๐๗ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่กำหนด ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งให้บุคคลดังกล่าวทราบโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ พร้อมทั้งกำหนดเวลาที่ขยายให้ ซึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง <u>เมื่อครบกำหนดตั้งแต่วันแล้วผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตัดเนินคดีต่อไป</u> และในกรณีที่มีความจำเป็นอาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>เมื่อปรากฏว่าบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบที่ได้รับมาตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้เลขาธิการ <u>หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย</u>แจ้งให้บุคคลดังกล่าวดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด</p> <p><u>เมื่อครบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ถ้าบุคคลดังกล่าวยังไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ยื่นไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และมีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน</u></p>	<p>- เพิ่มระยะเวลากรณีผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ขยายให้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับแจ้งแล้ว หากเป็นกรณีที่มีความจำเป็น อาจขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย สามารถแจ้งให้ผู้ที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินหรือเอกสารประกอบ ไม่ครบถ้วนหรือมีข้อมูลคลาดเคลื่อน และไม่มีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ดำเนินการให้ครบถ้วนหรือถูกต้องได้</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีเมื่อผู้ใดไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดรวมถึงระยะเวลาที่ได้ขยายไปแล้ว และมีพฤติการณ์อันเชื่อได้ว่ามีเจตนาปกปิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้สำนักงาน ป.ป.ช. เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาต่อไป</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ให้สำนักงานเสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๒ ต่อไป</u> (มาตรา ๑๐๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๙) มาตรา ๑๑๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๔)</p>	
<p>มาตรา ๑๐๘ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินตามบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งแรก และเมื่อมีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินครั้งต่อ ๆ ไป ให้ตรวจสอบถึงความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินด้วย</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานไต่สวน ดำเนินการตรวจสอบตามวรรคหนึ่งก่อนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาที่จะต้องตรวจสอบหรือพิจารณาข้อโต้แย้งให้แล้วเสร็จ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้เพิ่มความในมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินด้วยโดยอนุโลม และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนมีอำนาจตามมาตรา ๓๓ (๑) (๒) และ (๓) ด้วย</u> (มาตรา ๑๐๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๐) มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๘)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติให้ครอบคลุมกรณีนี้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือพนักงานไต่สวน ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินก่อนเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่จะต้องพิจารณา ข้อโต้แย้งให้แล้วเสร็จตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนดด้วย</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือส่งเอกสาร รวมทั้งขอธุรกรรมทางการเงินของบุคคลมาเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานไต่สวนมีอำนาจเรียกบุคคลใดมาให้อัยคำหรือส่งเอกสารเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินได้ด้วย</p>
<p>มาตรา ๑๐๙ ภายใต้อำนาจมาตรา ๑๐๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยแพร่ผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป การเปิดเผยดังกล่าวให้เปิดเผยว่าผิดปกติหรือไม่</p> <p>ในกรณีที่มีการเปิดเผยผลการตรวจสอบว่าไม่พบเหตุผิดปกติ การเปิดเผยเช่นนั้นไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบเพิ่มเติมในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยของความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงขึ้นในภายหลัง (มาตรา ๑๐๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๐๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๖)</p>	
<p>มาตรา ๑๑๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้หน่วยงานของรัฐ สถาบันการเงิน หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบความถูกต้องหรือความมีอยู่จริงตามที่ปรากฏในรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือทรัพย์สินหรือหนี้สินอื่นใดที่มีได้แจ้งไว้ในบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน และแจ้งผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยมีให้นำบทบัญญัติของกฎหมายที่ห้ามหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลในความครอบครองมาใช้บังคับกับการแจ้งข้อมูลดังกล่าว (มาตรา ๑๑๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๒)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๑๑ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงของทรัพย์สินและหนี้สินพบว่ามีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนเพื่อร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินต่อไป (มาตรา ๑๑๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๓)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๑๒ เมื่อปรากฏว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้น ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>กรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินนั้น</u> และ <u>ดำเนินคดีดังต่อไปนี้</u> กำหนดระยะเวลาตามสมควรที่ผู้นั้นจะมาชี้แจงข้อกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายสามารถแจ้งข้อกล่าวหากรณีผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้ - เพิ่มบทบัญญัติกำหนดระยะเวลาตามสมควรให้ผู้ที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาชี้แจงข้อกล่าวหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด - เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอเรื่องกรณีผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ป.ป.ช. กำหนด แล้วนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณาต่อไป</u></p> <p><u>กรณีตามวรรคหนึ่ง หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินหรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้</u></p> <p>(๑) กรณีเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) และ (๓) และ (๔) ให้เสนอเรื่องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อวินิจฉัย <u>ทั้งนี้ ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีของบุคคลตามมาตรา ๑๐๐ (๔) ด้วย</u></p> <p>(๒) กรณีเป็นเจ้าของหน้าทีของรัฐ <u>ยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</u> <u>ตามมาตรา ๑๐๐ (๔) ให้เสนอเรื่องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเพื่อวินิจฉัย</u></p> <p>ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามวรรคหนึ่ง <u>สอง</u> <u>ให้นำบทบัญญัติความในมาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p>(มาตรา ๑๑๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๐๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๖)</p>	<p>สภาท้องถิ่น ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด กระทบความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและให้ศาลดังกล่าวมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีด้วย</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้นำเรื่องคณะกรรมการ ป.ป.ช. ฟ้องคดีเองตามความในมาตรา ๘๐ มาใช้กับการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๐๐ ด้วยโดยอนุโลม</p>
<p>ส่วนที่ ๒</p> <p>การดำเนินการกรณีร่ำรวยผิดปกติ</p> <hr/>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๑๓ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะเพราะเหตุมีการกล่าวหาหรือเพราะคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดร่ำรวยผิดปกติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนโดยพลัน</p> <p>การกล่าวหาและการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามวรรคหนึ่ง <u>ให้นำบทบัญญัติความในหมวด ๒</u></p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในหมวด ๒ การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>การไต่สวน มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม เว้นแต่จะมีการบัญญัติไว้เป็นการเฉพาะในส่วนนี้ (มาตรา ๑๑๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๕)</p>	
<p>มาตรา ๑๑๔ ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ใดร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตรวจสอบที่มาของทรัพย์สิน และหนี้สิน การเคลื่อนไหวทางการเงิน หรือการทำธุรกรรมของบุคคลนั้น และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงมาประกอบการวินิจฉัย และในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นการยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือเป็นการยื่นตามมาตรา ๑๒๗ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. นำบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาพิจารณาเพื่อเทียบเคียงกับทรัพย์สินที่มีอยู่ในขณะดำเนินการไต่สวน ประกอบกับรายได้ และรายจ่าย และการเสียภาษีเงินได้ของผู้นั้น และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามรายการและภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ไม่ว่าผู้นั้นจะได้เคยยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินมาก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม</p> <p>ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่งแล้ว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะถึงแก่ความตาย ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการตรวจสอบต่อไป แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p> <p>ในพรบนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งให้ทรัพย์สินหรือผู้เกี่ยวข้องในทรัพย์สินสอบสวนหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สิน และควรดำเนินการคดีในคดีติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(มาตรา ๑๑๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๖) มาตรา ๑๒๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๐)</p>	<p>- ตัดอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการจ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินจากกรณีร่ำรวยผิดปกติ และการดำเนินคดีในการติดตามทรัพย์สินในต่างประเทศออก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๑๕ เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งข้อกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติแล้วให้ผู้ถูกกล่าวหา มีหน้าที่พิสูจน์หรือแสดงที่มาของรายได้หรือทรัพย์สินของตน (มาตรา ๑๑๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๗)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนแล้วและมีความเห็นว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ร้ายรอยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวน การไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น รวมทั้งบรรดาทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดินเพราะร้ายรอยผิดปกติ โดยให้นำความในมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๑๑๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๘)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๔ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>
<p>มาตรา ๑๑๗ เมื่ออัยการสูงสุดได้รับสำนวนคดีตามมาตรา ๑๑๖ แล้ว ให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องขอต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้นำ บทบัญญัติความในมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม ในคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ผู้ถูกกล่าวหา มีภาระการพิสูจน์ที่ต้องแสดงให้ศาลเห็นว่าทรัพย์สินดังกล่าวมิได้เกิดจากการร้ายรอยผิดปกติ การดำเนินคดีหรือการร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล (มาตรา ๑๑๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๑๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๘)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในมาตรา ๗๗ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๑๘ ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ประทับฟ้องคดีตามมาตรา ๑๑๗ ให้นำ <u>บทบัญญัติ</u> ความในมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ ให้รับทรัพย์สินที่ผู้นั้นได้มาจากการกระทำความผิด รวมทั้งบรรดาทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่ได้มาแทนทรัพย์สินนั้นตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๘๒ มาใช้บังคับกับกรณีร่ำรวยผิดปกติด้วย</p> <p>ในกรณีที่อัยการสูงสุดยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๑๑๗ สำหรับบุคคลอื่นที่มีชื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนด้วย ให้ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองมีอำนาจพิจารณาและพิพากษาคดีสำหรับบุคคลดังกล่าวได้ด้วย</p> <p>(มาตรา ๑๑๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๑๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๙)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>
<p>มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มิได้พิพากษาหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้ยกคำร้องด้วยเหตุที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ไม่ได้ร่ำรวยผิดปกติตามที่ถูกกล่าวหา ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๑๑๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๖)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>
<p>มาตรา ๑๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สอบสวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการไต่สวน เอกสาร พยานหลักฐาน และความเห็นไปยังอัยการสูงสุด ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิมีมติ เพื่อให้อัยการสูงสุดดำเนินการยื่นคำร้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติ</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๓ ... มาใช้บังคับโดยอนุโลม” เป็นความว่า “ให้นำความในมาตรา ๘๓ ... มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็น ของแผ่นดินต่อไป และให้นำทรัพย์สินในความในมาตรา ๘๓ มาตรา ๘๔ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๑๙ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p><u>ในกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ดำรง ตำแหน่งอัยการสูงสุด ให้ประธานกรรมการยื่นคำร้องต่อ ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อขอให้ศาลสั่งให้ ทรัพย์สินที่ร่ำรวยผิดปกติตกเป็นของแผ่นดินต่อไป โดยให้นำ ความในมาตรา ๘๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p>ในกรณีตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยัง ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูก กล่าวหาภายในสามสิบวันนับแต่วันที่วินิจฉัย เพื่อส่งลงโทษ ไล่ออกภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยให้ถือว่า กระทำการทุจริตในวาระชดเชยต่อหน้าที่</p> <p>ความในวรรคสองสามมิให้ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาที่ เป็นข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม ข้าราชการตุลาการศาล ปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครอง หรือข้าราชการอัยการตามกฎหมายว่า ด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้สวนและวินิจฉัยว่าข้าราชการดังกล่าวร่ำรวย ผิดปกติ ให้แจ้งให้ประธานกรรมการแจ้งไปยังประธาน คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ประธานคณะกรรมการ ตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วย ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม กฎหมายว่าด้วย การจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง หรือ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ แล้วแต่กรณี ต่อไป และในกรณีที่มีการสั่งให้พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็น การให้พ้นจากราชการเพราะกระทำการทุจริตในวาระชดเชย ต่อหน้าที่</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ดำรงตำแหน่ง อัยการสูงสุดร่ำรวยผิดปกติ</p> <p>- กำหนดให้กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐร่ำรวยผิดปกติ ถือว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่</p> <p>- แก้ไขความว่า “กฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายตุลาการ” เป็นความว่า “กฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ ศาลยุติธรรม”</p> <p>- แก้ไขความว่า “ประธานคณะกรรมการตุลาการ ศาลยุติธรรม ประธานคณะกรรมการตุลาการศาล ปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ” เป็นความว่า “ประธานกรรมการตุลาการศาล ยุติธรรม ประธานกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือประธานคณะกรรมการอัยการ”</p> <p>- กำหนดให้กรณีที่มีการสั่งให้ข้าราชการตุลาการ ข้าราชการตุลาการศาลปกครอง หรือข้าราชการ อัยการ พ้นจากราชการ ให้ถือว่าเป็นการให้พ้น จากราชการเพราะกระทำการทุจริตต่อหน้าที่</p> <p>- แก้ไขกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่าร่ำรวยผิดปกติเป็น ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วย ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น กำหนดให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดย สรุปไปยังผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง เพื่อสั่ง ให้พ้นจากตำแหน่ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหา กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ แทนการให้ส่ง คำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่า ราชการจังหวัด เพื่อสั่งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา ออกจากตำแหน่ง</p> <p>- แก้ไขถ้อยคำโดยใช้คำว่า “ผู้มีอำนาจสั่งให้ พ้นจากตำแหน่ง” แทนคำว่า “รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด”</p> <p>- แก้ไขวรรคให้ถูกต้องและสอดคล้องกัน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ส่งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยข้อเท็จจริงโดยสรุปไปยัง <u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</u> หรือ <u>ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับท้องถิ่นอื่น</u> และให้ <u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</u> หรือ <u>ผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี</u> <u>ผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง</u> เพื่อสั่ง <u>ถอดถอน</u> ให้พ้นจากตำแหน่งภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในวาระที่ <u>ต่อหน้าที่</u></p> <p>ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนตาม <u>วรรคสองสาม</u> หรือ <u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</u> หรือ <u>ผู้ว่าราชการจังหวัด</u> หรือ <u>ผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามวรรคสี่ห้า</u> มีอำนาจสั่งไล่ออกหรือดำเนินการถอดถอนได้โดยไม่ต้องสอบสวนหรือขอมติจากคณะรัฐมนตรี หรือความเห็นชอบจากองค์กรบริหารงานบุคคล</p> <p>(มาตรา ๑๒๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๑๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๑๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๑๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๑)</p>	
<p>มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่มิคำพิพากษาอันถึงที่สุดของศาลให้ยกคำร้องขอด้วยเหตุที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ได้รัววยผิดปกติตามที่ผู้ถูกกล่าวหา และถ้าผู้ถูกกล่าวหาได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอนตามมาตรา ๑๒๐ <u>วรรคสองสาม</u> หรือ <u>วรรคสี่ห้า</u> ให้ผู้บังคับบัญชา <u>รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย</u> หรือ <u>ผู้ว่าราชการจังหวัด</u> หรือ <u>ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน</u> หรือ <u>ผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่งแล้วแต่กรณี</u> สั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอนโดยเร็ว และผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใดที่พึงได้รับหากมิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน เป็นไปตามระเบียบบริหารงานบุคคลหรือมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>ระเบียบที่ <u>บริหารงานบุคคลหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนด</u></p>	<p>- ใช้คำว่า “ผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้มีอำนาจสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง” แทนคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยหรือผู้ว่าราชการจังหวัด”</p> <p>- กำหนดให้การสั่งเพิกถอนคำสั่งไล่ออกหรือถอดถอน และการมีสิทธิได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือประโยชน์อื่นใด ที่พึงได้รับหากมิได้ถูกไล่ออกหรือถูกถอดถอน เป็นไปตามระเบียบบริหารงานบุคคลหรือมติคณะรัฐมนตรี</p> <p>- แก้ไขคำว่า “คณะกรรมการตุลาการ” เป็นคำว่า “คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม”</p> <p>- แก้ไขวรรคให้ถูกต้องและสอดคล้องกัน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็น ข้าราชการตามมาตรา ๑๒๐ วรรค<u>สามสี่</u> การจะดำเนินการ อย่างใดให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการตุลาการศาล ยุติธรรม คณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง หรือ คณะกรรมการอัยการ แล้วแต่กรณี กำหนด <u>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ผู้นั้น</u> <u>ได้รับความเป็นธรรมตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ</u> <u>ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูกกล่าวหา</u> นั้น ๆ ในกรณี ที่ไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับดังกล่าว ให้ดำเนินการ ตามมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าว ห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความขึ้นอ้างอันจะเป็น เหตุให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลดังกล่าวได้ (มาตรา ๑๒๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๒)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ไม่ได้รั่วรอยผิดปกติดังกล่าวที่ถูกล่ามคอ ได้รับ ความเป็นธรรมตามกฎหมาย ระเบียบ หรือ ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลสำหรับผู้ถูก กล่าวหา นั้น หรือตามมติคณะรัฐมนตรี โดยห้าม ไม่ให้หน่วยงานของรัฐยกอายุความขึ้นอ้างอันจะ เป็นเหตุให้ไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่บุคคล ดังกล่าวได้</p>
<p><u>มาตรา ๑๒๑/๑ การโอนหรือการกระทำใด ๆ</u> <u>เกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าพนักงานของรัฐที่ได้กระทำหลังจาก</u> <u>คณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นแสดง</u> <u>รายการทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา</u> <u>๑๑๔ ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด แล้วแต่</u> <u>กรณี มีคำขอโดยทำเป็นคำร้อง ศาลมีอำนาจสั่งเพิกถอนการ</u> <u>โอนหรือระงับการกระทำนั้น ๆ ได้ เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับ</u> <u>ประโยชน์จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่าตนได้รับโอน</u> <u>ทรัพย์สินหรือประโยชน์นั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน</u> (มาตรา ๑๒๑/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๑๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๖)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยให้อำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรืออัยการสูงสุด ยื่นคำร้อง ขอให้ศาลสั่งเพิกถอนการโอนหรือระงับการ ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของเจ้าพนักงาน ของรัฐที่ได้กระทำหลังจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. สั่งให้ผู้นั้นแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน เว้นแต่จะได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและ มีค่าตอบแทน</p>
<p>มาตรา ๑๒๒ ถ้าศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ ทรัพย์สินของผู้ใดซึ่งถูกล่ามคอว่ารั่วรอยผิดปกติดังเป็นของ แผ่นดิน ให้ทรัพย์สินดังกล่าวตกเป็นของแผ่นดินตั้งแต่วันที่ ศาลมีคำพิพากษาหากไม่สามารถบังคับเอาแก่ทรัพย์สิน เหล่านั้นได้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้บังคับเอาแก่ทรัพย์สิน อื่นของผู้ถูกกล่าวหาได้ภายในระยะเวลาสิบปีนับแต่วันที่ศาล</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มีค่าพิพาทมากที่สุด แต่ต้องไม่เกินมูลค่าของทรัพย์สินที่ศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน</p> <p>ในกรณีที่มีค่าพิพาทหรือคำสั่งของศาลถึงที่สุดแล้ว หากปรากฏว่ามีการโอนหรือการกระทำใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สินก่อนหรือหลังมีค่าพิพาทหรือคำสั่งอันเป็นเหตุให้ไม่สามารถบังคับคดีเอากับทรัพย์สินที่ถูกศาลสั่งให้ตกเป็นของแผ่นดินได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อเพิกถอนการโอนนั้นได้ หากไม่สามารถเพิกถอนการโอนนั้นได้เพราะเหตุแห่งการแปลงสภาพหรือเหตุอื่น ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ โดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๑๒๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๕)</p>	
<p>หมวด ๖</p> <p>การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและกับประโยชน์ส่วนรวม</p>	<p>- แก้ไขความว่า “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม” เป็นความว่า “การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม”</p>
<p>มาตรา ๑๒๓ <u>นอกจากเจ้าพนักงานของรัฐที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด สรรสมสรร และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้</u></p> <p>(๑) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี</p> <p>(๒) เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>	<p>- กำหนดให้ชัดเจนว่านอกเหนือจากเจ้าพนักงานของรัฐที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้เป็นการเฉพาะแล้วยังห้ามมิให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด กระทำการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมด้วย</p> <p>- กำหนดให้การรับสัมปทานหรือคงถือไว้ซึ่งสัมปทานจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับราชการส่วนท้องถิ่น อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมด้วย</p> <p>- ตัดข้อความที่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระยะเวลาในการถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดให้ถูกต้องตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ออก</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๓) รับสัมปทานหรือคงถือน้ำซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ <u>หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น</u> หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ <u>หรือรัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น</u> อันมีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือเป็นหุ้นส่วนหรือ ผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็น คู่สัญญาในลักษณะดังกล่าว ในฐานะที่เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี เว้นแต่จะเป็นผู้ถือหุ้นใน บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดไม่เกินจำนวนที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด <u>ในคราวกำหนดตติยสัปดาห์ คณะกรรมกร ป.ป.ช. ตัดสินคดีระยะเวลาในคราวปฏิบัติ ให้ถูกต้องไว้ตามสมควร</u></p> <p>(๔) เข้าไปมีส่วนได้เสียในฐานะเป็นกรรมการ ที่ ปรึกษา ตัวแทน พนักงานหรือลูกจ้างในธุรกิจของเอกชนซึ่ง อยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของ หน่วยงานของรัฐที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่หรือ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ ซึ่งโดยสภาพ ของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อ ประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการ หรือกระทบ ต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐ ผู้นั้น</p> <p>ให้นำ<u>บทบัญญัติ</u>ความในวรรคหนึ่ง มาใช้บังคับกับ คู่สมรสของเจ้าพนักงานของรัฐตามวรรคหนึ่งด้วย โดยให้ถือว่า การดำเนินกิจการของคู่สมรสเป็นการดำเนินกิจการของ เจ้าพนักงานของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีที่คู่สมรสนั้นดำเนินการ อยู่ก่อนที่เจ้าพนักงานของรัฐจะเข้าดำรงตำแหน่ง</p> <p>คู่สมรสตามวรรคสองให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งอยู่ กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรสด้วย <u>ทั้งนี้</u> <u>ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p><u>เจ้าพนักงานของรัฐที่มีลักษณะตาม (๒) หรือ (๓) ต้องดำเนินการไม่ให้มีลักษณะดังกล่าวภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง</u></p> <p>(มาตรา ๑๒๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๖)</p>	<p>- แก้ไขความว่า “ให้นำบทบัญญัติในวรรคหนึ่ง” เป็นความว่า “ให้นำความในวรรคหนึ่ง”</p> <p>- กรณีที่กำหนดให้คู่สมรสหมายความรวมถึงผู้ซึ่ง อยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส ซึ่งต้องห้ามกระทำการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมด้วยนั้น ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีเจ้าพนักงานของรัฐ ดำเนินการอันเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมตาม (๒) หรือ (๓) นั้น กำหนดให้เจ้าพนักงานของรัฐดำเนินการ ไม่ให้มีลักษณะดังกล่าวภายในสามสิบวันนับแต่ วันที่เข้าดำรงตำแหน่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๒๔ ห้ามมิให้กรรมการ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด สรรหาคัดสรรผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ และผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ดำเนินการใดตามมาตรา ๑๒๓ (๔) ภายในสองปีนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง</p> <p>(มาตรา ๑๒๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๓ ปัจจุบันเป็นมาตรา ๑๒๖)</p>	<p>- ปรับแก้ถ้อยคำให้เหมาะสมขึ้น</p>
<p>มาตรา ๑๒๕ ห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุพการี ผู้สืบสันดาน หรือญาติที่ให้ตามประเพณี หรือตามธรรมจรรยาตามฐานานุกรม</p> <p>ในนัดตรวจในวาระหนึ่งสมาชิกใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐซึ่งได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้เมื่อสรรหาคัดสรรปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานของรัฐด้วยโดยอนุโลม</p> <p>บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าพนักงานของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๑๒๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๘)</p>	<p>- ตัดความในวรรคสามที่กำหนดให้นำเรื่องการห้ามมิให้เจ้าพนักงานของรัฐรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้จากผู้ใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มาใช้บังคับแก่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐออกทั้งวรรค</p>
<p>มาตรา ๑๒๖ การกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติในหมวดนี้ให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(มาตรา ๑๒๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๙)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๒๗ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๑๐๑ และมาตรา ๑๕๐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อหัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดหรือปฏิบัติงานอยู่ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p> <p>บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีได้มีเงินเดือนและตำแหน่งประจำ</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งหลายตำแหน่ง ให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินสำหรับตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นประจำเพียงตำแหน่งเดียว</p> <p>บัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ยื่นตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บรักษาไว้ที่หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดอยู่ และให้ถือเป็นความลับในราชการที่จะเปิดเผยมิได้ เว้นแต่จะส่งมอบให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องขอ หรือเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๑๐๑ หรือเมื่อมีกรณีที่จะต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น</p> <p>ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐย้ายไปสังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใหม่ ให้หน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นสังกัดอยู่เดิมส่งมอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของผู้นั้นให้แก่หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไปสังกัดใหม่ ทั้งนี้ ภายในสามเดือนนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นพ้นจากหน่วยงานของรัฐนั้น</p> <p>ระยะเวลาการยื่น แบบรายการ หลักเกณฑ์ วิธีการ ยื่นและการเก็บรักษาบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องคำนึงถึงการตรวจสอบได้ ความสะดวก และไม่สร้างภาระจนเกินจำเป็น ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวจะยกเว้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จ้างมาเป็นการชั่วคราว หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐบางประเภท ให้ไม่ต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามวรรคหนึ่งก็ได้</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งและวรรคหก (มาตรา ๑๒๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๐) มาตรา ๔๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๐๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๕๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๘)</p>	
<p>มาตรา ๑๒๘ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าคดีใดสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ความคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้นำกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้อำนาจของรัฐมนตรีตามกฎหมายดังกล่าวเป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจกำหนดมาตรการอื่นใดที่สมควรเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ที่จะต้องได้รับการคุ้มครองช่วยเหลือ และมีอำนาจสั่งให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยดำเนินการตามที่จำเป็นได้</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ที่จะได้รับความคุ้มครองหรือช่วยเหลือก่อน</p> <p>ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือคู่สมรส ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้บุคคลนั้นหรือทายาทมีสิทธิยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อขอรับค่าทดแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาด้วย</p> <p>คำใช้ช่วยในคดีคุ้มครองช่วยเหลือตัวบุคคลหนึ่งหรือตัวทดแทนตัวบุคคลสอง ให้ช่วยสดเงินช่วยเหลือตัวคนในกรณีที่ถูกบุคคลตามวรรคหนึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>- ตัดกรณีที่กำหนดให้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองช่วยเหลือบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ หรือการจ่ายค่าทดแทน ให้จ่ายจากเงินรายได้ของสำนักงาน ป.ป.ช. ออก และกำหนดให้กรณีนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>และคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็น ประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และประชาชนโดยทั่วไป ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับ ตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี</u></p> <p>(มาตรา ๑๒๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๑)</p>	
<p><u>มาตรา ๑๒๘/๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๑ ผู้ใดแจ้ง ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทราบว่ามีกรกระทำผิดตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ต้องรับผิด ทั้งทางแพ่งและ ทางอาญา</u></p> <p>(มาตรา ๑๒๘/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๕)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้ผู้แจ้ง ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสแก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ โดยสุจริต ไม่ต้องรับผิดทั้งทางแพ่งและทางอาญา</p>
<p>มาตรา ๑๒๙ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานเบื้องต้นอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความ คุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป และ อาจเสนอให้มีการกำหนดตำแหน่งและสิทธิประโยชน์อื่น เพื่อคุ้มครองบุคคลนั้นในหน่วยงานของรัฐอื่นที่ไม่ต่ำกว่า ระดับและตำแหน่งที่บุคคลดังกล่าวเคยดำรงตำแหน่งอยู่เดิม</p> <p>(มาตรา ๑๒๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๒๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๑)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าพนักงานของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ</p> <p>(มาตรา ๑๓๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๓๑ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิดกับเจ้าพนักงานของรัฐหรือบุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้อื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าพนักงานของรัฐรายอื่นหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้อื่นนั้นและคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ใดซึ่งเห็นสมควรตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว ห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง</p> <p>การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงอยู่และการเลื่อนชั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำความผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน</p> <p>(มาตรา ๑๓๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๕)</p>	<p>- ตัดคำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา” และคำว่า “บุคคลใดซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้อื่น” ออก เพื่อให้ถ้อยคำกระชับขึ้น</p> <p>- ตัดคำว่า “หรือผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นบุคคล” ตามความในวรรคสองออก เนื่องจากความว่า “กันบุคคลตามวรรคหนึ่งไว้เป็นพยานแล้ว” มีความหมายครอบคลุมถ้อยคำที่ตัดออกแล้ว</p> <p>- ตัดคำว่า “ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน” ตามความในวรรคสองออก เพื่อให้ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยาน</p> <p>- กำหนดข้อยกเว้นให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานได้ หากบุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๓๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานของรัฐมีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแก่เจ้าพนักงานของรัฐในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ มีคำสั่ง ในกรณีเช่นนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะสั่งให้ผู้บังคับบัญชารายงานความคืบหน้าและผลของการดำเนินการ หรือจะให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๖๕ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p> <p>(มาตรา ๑๓๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๖ มาตรา ๖๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๖๖)</p>	<p>- แก้ไขถ้อยคำให้สมบูรณ์ขึ้น</p>
<p><u>มาตรา ๑๓๒/๑ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีการกล่าวหาว่าเจ้าพนักงานของรัฐร้ายผิดปกติ หากผู้ใดชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบรวมทั้งตัวการ ผู้ใช้หรือผู้สนับสนุนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และการชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาลแล้ว ผู้นั้นอาจได้เงินรางวัลจากกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>(มาตรา ๑๓๒/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๗)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้ผู้ที่ชี้ช่อง แจ้งเบาะแส หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกตรวจสอบกรณีเจ้าพนักงานของรัฐร้ายผิดปกติต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเป็นผลให้ทรัพย์สินที่ร้ายผิดปกตินั้นตกเป็นของแผ่นดินโดยคำสั่งถึงที่สุดของศาล ผู้นั้นมีสิทธิได้เงินรางวัลจากกองทุน ป.ป.ช. ได้</p>
<p>หมวด ๘ ความร่วมมือกับต่างประเทศ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๓๓ ในการดำเนินการ <u>ชันด้านกา</u>รต่างประเทศเพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจใน <u>สรรคตวเนนศรเพื่อให้ศรทวร่วมมีอระหวังษระหะศตวมหันศรณและข้อตศสระหวังษระหะศในศรตอศตวศรทุสริต หรือตทศคัร้องชอศรทวชอชยเหตุือศรศตอทวษระหะศในศตทุสริตเรื่องดังต่อไปนี้</u></p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการดำเนินการด้านกาต่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑) เป็นหน่วยงานกลางในการดำเนินการเพื่อให้ <u>ความร่วมมือระหว่างประเทศตามพันธกรณีและข้อตกลงระหว่างประเทศในการต่อต้านการทุจริต</u></p> <p>(๒) ดำเนินการตามคำร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศในคดีทุจริตในกรณีและผู้ประสานงานกลางตาม <u>กฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</u> ส่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการหรือพิจารณาให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศในคดีทุจริตซึ่งมิใช่คำร้องขอความช่วยเหลือตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา</p> <p>(มาตรา ๑๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๘)</p>	
<p><u>มาตรา ๑๓๓/๑ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง กระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ หรือมาตรา ๑๖๘ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจพิจารณาส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจรับไปดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศนั้นก็ได้ ทั้งนี้ ในการประสานความร่วมมือระหว่างประเทศให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</u></p> <p>(มาตรา ๑๓๓/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๖๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๖๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๖๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๖๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๖)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจส่งเรื่องให้หน่วยงานต่างประเทศที่มีหน้าที่และอำนาจรับไปดำเนินคดีตามกฎหมายของประเทศนั้นก็ได้</p>
<p>มาตรา ๑๓๔ เมื่อมีการร้องขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา เพื่อให้ดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ หรือบุคคลใด ว่ามีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ หรือมาตรา ๑๖๙</p>	<p>- เพิ่มเติมความผิดกรณีผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวได้กระทำต่อผู้มีสัญชาติไทยหรือ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยหรือดำเนินการอื่นตามที่ได้รับการร้องขอได้</p> <p>ความผิดตามมาตรา ๑๖๔ มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๖๖ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๑๖๘ และมาตรา ๑๖๙ ถ้าผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐเป็นผู้กระทำ หรือกระทำต่อผู้มีสัญชาติไทยหรือเจ้าพนักงานของรัฐ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร <u>ไทยที่ให้สัตยาบันเป็นนครอิสระที่จะต้องรับโทษใน</u> ราชอาณาจักร และให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวน และมีความเห็นหรือวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้ <u>ทั้งนี้ การประสานความร่วมมือเพื่อ ประโยชน์แห่งการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัยให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น</u></p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้นำความในมาตรา ๘๓ และมาตรา ๘๔ <u>และ</u>มาตรา ๘๔/๑ มาใช้ บังคับกับทรัพย์สินที่ต้องริบด้วยโดยอนุโลม แต่มิให้นำ บทบัญญัติที่บัญญัติให้ทรัพย์สินที่ริบตกเป็นของแผ่นดินมาใช้ บังคับ ในกรณีเช่นนั้น การดำเนินการกับทรัพย์สินที่ริบให้ เป็นไปตามข้อตกลงกับประเทศที่ร้องขอ</p> <p>(มาตรา ๑๓๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๖๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๖๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๓ มาตรา ๑๖๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๔ มาตรา ๑๖๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๕ มาตรา ๑๖๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๖ มาตรา ๑๖๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๗ มาตรา ๘๔/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๘๕)</p>	<p>เจ้าพนักงานของรัฐ แม้ได้กระทำนอก ราชอาณาจักร ก็ต้องรับโทษในราชอาณาจักร</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้การประสานความร่วมมือเพื่อ ประโยชน์ในการไต่สวนและมีความเห็นหรือ วินิจฉัย กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือ เจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศกระทำ ความผิด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น - กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บรักษา และจัดการทรัพย์สินที่ศาลมีคำสั่งให้ริบเนื่องจาก การกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่ง รัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย มาใช้บังคับกับทรัพย์สิน ที่ต้องริบในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำความผิดด้วยโดยอนุโลม
<p>หมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๓๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช.” เป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระ ตามรัฐธรรมนูญและมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นสว รชตสรรับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. <i>(มาตรา ๑๓๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๑)</i></p>	<p>- กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นส่วนราชการที่ มีฐานะเป็นนิติบุคคล แต่ไม่ได้เป็นหน่วยงาน อิสระตามรัฐธรรมนูญ</p>
<p>มาตรา ๑๓๖ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับผิดชอบงานธุรการ และดำเนินการเพื่อให้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. บรรลุภารกิจและหน้าที่ตามที่กำหนด ไว้ในรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และ กฎหมายอื่น</p> <p>(๒) อำนวยความสะดวก ประสานงาน ให้ความ ร่วมมือ ส่งเสริม และสนับสนุน การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ</p> <p>(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่าง ประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๔) ดำเนินการหรือจัดให้มีการรวบรวม วิเคราะห์ ศึกษาวิจัย และเผยแพร่ข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับการทุจริต และประพฤติมิชอบและอันตรายของการทุจริตและประพฤ ติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกัน เพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแ สตามกลไกที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๓๒</p> <p>(๖) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน เกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต</p> <p>(๗) จัดทำระบบสารสนเทศของข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งอย่างน้อยต้องระบุผู้รับผิดชอบและความคืบหน้าของการ ดำเนินการของแต่ละเรื่อง เพื่อกรรมการจะได้ตรวจสอบได้ ตลอดเวลา</p>	<p>- แก้ไขระยะเวลากำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตอบข้อหารือตาม (๖) แก่หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วน ท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานของรัฐ หรือภาคเอกชน ภายในสามสิบวัน แต่กำหนดข้อยกเว้นในกรณีที่มี เหตุจำเป็นอันไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จตาม ระยะเวลาข้างต้นได้ ให้อำนาจประธานกรรมการ ป.ป.ช. ขยายระยะเวลาออกไปได้อีก แต่รวมแล้ว ต้องไม่เกินเก้าสิบวัน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๖) <u>พรรคกำหนดเครือข่ายและพรรคแต่งตั้งเครือข่าย</u> ของพรรคสมพรรค เสขวิชิตพรรค ชัยพรชพรรค และสุภัสพรรคของ สำนัพรรค</p> <p>(๗) <u>พรรคสั่งพรรคและพรรคแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็น</u> ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ช่วยพรรคเฉพาะด้านอื่น เช่น เป็นประโยชน์ต่อพรรคปฏิบัติพรรคของ สำนัพรรค รวม ตลอดจนคำสั่งพรรค หรือต่อตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว</p> <p>(๘) การบริหารและจัดการการเงินและทรัพย์สิน การงบประมาณ และการพัสดุของสำนักงาน</p> <p>(๙) <u>พรรคสั่งสถิติพรรคหรือพรรคส่งเศรษฐกิจอื่นแก่</u> เสขวิชิตพรรค ชัยพรชพรรค และสุภัสพรรคของ สำนัพรรค</p> <p>(๑๐) <u>พรรคสั่งพรรคระเบียบประวัติและควบคุมพรรค</u> เสนอแผนยุทธศาสตร์ของพรรคของ สำนัพรรค</p> <p>(๑๑) การวางระเบียบว่าด้วยการจัดทำ การเปิดเผย การเผยแพร่ การเก็บรักษา และการทำลายเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูล ให้จัดทำสำหรับ คนพิการที่จะสามารถเข้าถึงได้ด้วย</p> <p>(๑๒) วางระเบียบเก็บรักษาและบริหารจัดการ พยานหลักฐานของกลางในคดีและทรัพย์สิน รวมทั้งการ จำหน่าย การมอบหมายให้ผู้อื่นเก็บรักษา หรือจำหน่าย ทรัพย์สินดังกล่าว</p> <p>(๑๓) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าที่พัก ค่าเดินทาง ค่าใช้จ่ายอื่นและค่าตอบแทนของพยาน บุคคลหรือผู้ซึ่งช่วยปฏิบัติหน้าที่ตามคำร้องขอของพนักงาน เจ้าหน้าที่ <u>หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</u></p> <p>(๑๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ <u>และ คณะอนุกรรมการ และคณะบุคคล</u> เพื่อช่วยเหลือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือสำนักงานในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ใช่การไต่สวน <u>และกำหนดเบี้ยประชุมให้แก่บุคคลที่ได้รับ แต่งตั้งดังกล่าว</u></p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๑๕) <u>วางระเบียบเกี่ยวกับการกำหนดเบี้ยประชุมของคณะกรรมการได้ส่วนตามมาตรา ๕๑ คณะกรรมการตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง และคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๓๒ วรรคสาม</u></p> <p>การดำเนินการตาม (๑) และ (๗) ต้องคำนึงถึงความเป็นประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และความคล่องตัว</p> <p>ควรกำหนดตาม (๒) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และควรพิจารณาเพียงพอในกรณีค่าครองชีพ และควรระมัดระวังเป็นพิเศษในเขตต่างถิ่นของข้าราชการ และลูกจ้างแต่ละสายงานและระดับด้วย</p> <p>ในกรณีขอระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับค่าครองชีพหรือค่าตอบแทนของบุคลากรของรัฐ ให้คณะกรรมาการ ป.ป.ช. คำนึงถึงความเหมาะสม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร และต้องกำหนดให้มีคณะบุคคลเพื่อพิจารณา ดูแล หรือพิจารณาต่อข้อสงสัยหรือข้อท้วงติงที่เป็นอิสระด้วย</p> <p>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนามและเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</p> <p>ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยวิธีพิเศษและตราส่งโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยโดยอัตโนมัติ</p> <p>(มาตรา ๑๓๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๓๗ (๘) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๒) มาตรา ๑๓๗ (๑๑) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๓) มาตรา ๑๓๗ (๑๒) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๔) มาตรา ๑๓๗ (๑๓) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๕) มาตรา ๑๓๗ (๑๔) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๖) มาตรา ๑๓๗ (๑๕) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๓ (๗) มาตรา ๓๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๓)</p>	
<p><u>มาตรา ๑๓๗/๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศในเรื่อง ดังต่อไปนี้</u></p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในเรื่องต่าง ๆ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>(๑) การกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิและประโยชน์อื่นของเลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</u></p> <p><u>(๒) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การโอน การถอดถอน คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การกำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม สมรรถภาพ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การดำเนินการสอบสวนทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษ และการอื่นใดอันเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล สำหรับเลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน รวมทั้งวิธีการและเงื่อนไขในการจ้างพนักงานราชการและลูกจ้างของสำนักงาน</u></p> <p><u>(๓) การรักษาราชการแทน การปฏิบัติราชการแทน และการรักษาการในตำแหน่งของข้าราชการของสำนักงาน</u></p> <p><u>(๔) วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี และวันหยุดราชการประจำปี</u></p> <p><u>(๕) การกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ เลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</u></p> <p><u>(๖) การจ้างและการแต่งตั้งบุคคลเพื่อเป็นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะด้านอันจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของสำนักงาน รวมตลอดทั้งค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนอื่นให้แก่บุคคลดังกล่าว</u></p> <p><u>(๗) การจัดสวัสดิการหรือการสงเคราะห์อื่นแก่เลขาธิการ ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน</u></p> <p><u>(๘) การรักษาทะเบียนประวัติและควบคุมการเกษียณอายุของข้าราชการสำนักงาน</u></p> <p><u>การกำหนดตำแหน่งตาม (๑) อย่างน้อยต้องกำหนดให้มีตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานได้ส่วนและพนักงานได้ส่วน โดยผู้ช่วยพนักงานได้ส่วนและพนักงานได้ส่วนต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งตามมาตรา ๑๓๙ (๑) ด้วย</u></p>	<p>- กำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับวินัยและการลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ด้วยโดยอนุโลม</p> <p>- กำหนดให้องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. และคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้ง มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. วิสามัญ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลภายนอกด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ หรือด้านการงบประมาณ จำนวนไม่เกินสามคน ร่วมเป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และอาจแต่งตั้งข้าราชการสำนักงานจำนวนไม่เกินสามคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ทั้งนี้ อาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อกำกับดูแลหรือพิจารณาคำร้องทุกข์หรือคำอุทธรณ์ที่เป็นอิสระ และอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติกรใด ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย หรือทำหน้าที่ในคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนด้วยก็ได้ โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงานกำหนด</u></p> <p><u>ในการออกระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงความเที่ยงธรรม ขวัญและกำลังใจของบุคลากร โดยเฉพาะการกำหนดตาม (๑) ต้องคำนึงถึงค่าครองชีพ และความเพียงพอในการดำรงชีพ และภาวะความรับผิดชอบที่แตกต่างกันของข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างแต่ละสายงานและระดับด้วย</u></p> <p><u>ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</u></p> <p><u>ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับกับวินัยและการลงโทษทางวินัยแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ด้วยโดยอนุโลม</u></p> <p><u>การปฏิบัติหน้าที่องค์กรกลางบริหารงานบุคคลของสำนักงาน และคณะอนุกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งให้มีสิทธิได้รับค่าเบี้ยประชุมเช่นเดียวกับ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. วิสามัญ แล้วแต่กรณี</u></p> <p><u>ในส่วนที่เกี่ยวกับการนำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลม คำว่า “ก.พ.” ให้หมายถึง “คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะองค์กรกลาง</u></p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>บริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช.</u>” และคำว่า <u>“ส่วนราชการที่มีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติ ราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี”</u> ให้หมายถึง “สำนักงาน <u>ป.ป.ช.”</u></p> <p>(มาตรา ๑๓๗/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๓๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๖)</p>	
<p>มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการสำนักงาน ได้แก่ บุคคลซึ่ง ได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ให้ข้าราชการสำนักงานเป็นข้าราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ <u>และให้มีสิทธิได้รับ บำเหน็จบำนาญ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมาย ว่าด้วยการนั้น</u></p> <p><u>การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไป ตามระเบียบที่กำหนด</u></p> <p>(มาตรา ๑๓๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๕)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้ข้าราชการ ป.ป.ช. มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ และสิทธิประโยชน์ ต่าง ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การจ่ายเงินเดือนและ เงินประจำตำแหน่งของข้าราชการ ป.ป.ช. เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p>
<p>มาตรา ๑๓๙ ตำแหน่งของข้าราชการสำนักงาน ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยให้จำแนก ประเภทตำแหน่งดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรม ต้องเป็นผู้มีพื้นความรู้สำเร็จการศึกษาระดับตั้งแต่ปริญญาโท <u>ทางกฎหมายขึ้นไป หรือสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตาม หลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและ ปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของ สำนักงาน ทั้งนี้ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์ในการไต่สวนและวินิจฉัยคดี หรือการให้ความเห็น ทางกฎหมาย หรือการดำเนินคดีในชั้นศาล ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u></p> <p>(๒) ข้าราชการสำนักงานประเภททั่วไป ให้จำแนก ประเภทตำแหน่งตามสาขาอาชีพและตามภารกิจของลักษณะ งานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ โดยจะมีตำแหน่งประเภท</p>	<p>- แก้ไขวุฒิการศึกษาเพิ่มเติมสำหรับผู้ดำรง ตำแหน่งข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. สาขา กระบวนการยุติธรรม</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. ในตำแหน่งทางบริหารเป็นไป ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกาศกำหนด</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งบุคคลเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๔๑ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็น ผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงานและ รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ขึ้นตรงต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะกำหนดให้มี รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้</p> <p>วิธีการได้มาซึ่งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เมื่อมีกรณีที่จะแต่งตั้งเลขาธิการหรือรองเลขาธิการ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ เรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรง พระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป</p> <p>(มาตรา ๑๔๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๘)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้การแต่งตั้งผู้ดำรง ตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่าเลขาธิการหรือรอง ป.ป.ช. เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความ กราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง</p>
<p>มาตรา ๑๔๒ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริตเป็นที่ประจักษ์ ปฏิบัติหน้าที่และใช้อำนาจโดยสุจริต เที่ยงธรรม กล้าหาญ เป็นกลาง มีจริยธรรมที่ดี และปราศจาก อคติทั้งปวง และมีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญ อันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของสำนักงานตามที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปีนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว</p> <p>(มาตรา ๑๔๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๙)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดคุณสมบัติเพิ่มเติมสำหรับ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๔๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตาม วาระแล้ว เลขาธิการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ หรือเพราะขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะ ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓๗ (๓) มาตรา ๑๓๗/๑ (๒)</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>เสนอเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ</u></p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติม (๒) เนื่องจากได้มีการแก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๑๓๗ โดยนำเนื้อหาบางส่วนของ มาตรา ๑๓๗ (๓) ไปบัญญัติเพิ่มเป็นมาตรา ๑๓๗/๑ (๒)</p> <p>- แก้ไขกรณีที่เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ผ่านการประเมิน โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องเสนอเรื่องต่อ นายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>มีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะไม่ผ่านการประเมิน ตามระเบียบหรือประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๓๗/๑ (๒)</u> <u>สรรหากรณีที่เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามวรรคหนึ่ง (๓) และ (๔) ให้พ้นยศหรือยศชั้นยศเพื่อทรงยศหรือบุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาประจำสำนักงานหรือตำแหน่งอื่นใดซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่า</u> <i>(มาตรา ๑๔๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๓๗/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๔)</i></p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดขั้นตอนการดำเนินการกรณีเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. พ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังไม่พ้นจากราชการหรือพ้นจากตำแหน่งเพราะลาออก หรือไม่ผ่านการประเมิน</p>
<p>มาตรา ๑๔๔ เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลการปฏิบัติงานโดยทั่วไปของสำนักงานให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ และมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย (๑) บรรจุ แต่งตั้ง โอน ถอดถอน เลื่อน เงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยข้าราชการ <u>พนักงานราชการ</u> หรือลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้ข้าราชการ <u>พนักงานราชการ</u> และลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ตามระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตาม<u>มาตรา ๑๓๗ (๓) มาตรา ๑๓๗/๑ (๒)</u> (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานเท่าที่ไม่ขัดกับระเบียบหรือประกาศหรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (๓) หน้าที่และอำนาจตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือกฎหมายอื่นและตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด <i>(มาตรา ๑๔๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๓๗/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๔)</i></p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๗ โดยนำเนื้อหาบางส่วนของมาตรา ๑๓๗ (๓) ไปบัญญัติเพิ่มเป็นมาตรา ๑๓๗/๑ (๒) - เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้พนักงานราชการอยู่ภายใต้การบริหารงานบุคคลของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๔๕ ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนของสำนักงานเพื่อการนี้ เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติราชการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบที่</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา</p> <p>ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกิจการสำคัญเกี่ยวกับการงบประมาณของสำนักงาน และกิจการอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติการกิจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ให้เลขาธิการขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก่อน</p> <p>(มาตรา ๑๔๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๒)</p>	
<p>มาตรา ๑๔๖ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนองบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณของสภาผู้แทนราษฎรได้โดยตรง</p> <p>ในการเสนองบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้คณะรัฐมนตรีทราบถึงรายได้และทรัพย์สินที่มีอยู่ด้วย</p> <p>(มาตรา ๑๔๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๓)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๔๗ เมื่อพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมตามมาตรา ๑๔๖ ใช้บังคับแล้ว ให้สำนักงานจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป</p> <p>การใช้จ่ายเงินของสำนักงานต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นการเฉพาะกรณี</p> <p>ในการเบิกงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้สำนักงานส่งข้อมูลคำขอเบิกงบประมาณต่อกรมบัญชีกลาง</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>โดยให้ระบุจำนวนเงินที่จะต้องใช้ในแต่ละงวด งวดละสามเดือน และให้กรมบัญชีกลางส่งจ่ายเงินให้แก่สำนักงานภายในสามวันก่อนวันขึ้นงวดใหม่ แต่ในกรณีที่สำนักงานมีความจำเป็น ต้องใช้เงินมากกว่าที่ได้ แจ้งไว้ในงวดใด ให้กรมบัญชีกลางจ่ายให้ตามที่สำนักงานร้องขอ</p> <p>(มาตรา ๑๔๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๔๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๓)</p>	
<p>มาตรา ๑๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้</p> <p>(มาตรา ๑๔๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๕)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๔๙ ให้สำนักงานจัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี</p> <p>ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน โดยให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสำนักงาน โดยแสดงให้เห็นด้วยว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด ได้ผลตามเป้าหมาย มีประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ และคุ้มค่าเพียงใด แล้วทำรายงานเสนอผลการสอบบัญชีต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรีโดยไม่ชักช้า</p> <p>(มาตรา ๑๔๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p><u>มาตรา ๑๔๙/๑ ภายใต้อำนาจกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้กรรมการ กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ มี ใช้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น การมี การใช้ และการพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน</u></p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. กรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงาน ไต่สวน พนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ มี ใช้ และพกพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยเท่าที่จำเป็น</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ยุทธภัณฑ์ และอุปกรณ์เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</u> (มาตรา ๑๔๙/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๗)</p>	
<p>มาตรา ๑๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับผู้อำนวยการกองขึ้นไป ผู้ช่วยพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน หัวหน้าพนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีตำแหน่งและหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สิน และหนี้สิน มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งทรัพย์สินที่มอบหมายให้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของบุคคลอื่นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ในการตรวจสอบดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>เสนอขอหมายให้ผู้ตรวจตรวจสอบเงินแผ่นดินตรวจสอบหนี้สิน</u> แต่เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ <u>ขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระเบียบมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นผู้ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวซึ่งตนเองมิได้</u> ในตรวจสอบและตรวจเปิดเผยผลตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินในบัญชีติดตามเหตุผล วิจัย และเสนอไซที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดไว้สำหรับตรวจสอบและตรวจเปิดเผยผลตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นการเฉพาะก็ได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการดำเนินคดีกับบุคคลตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม (มาตรา ๑๕๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๔๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๓)</p>	<p>- ปรับแก้ถ้อยคำให้สมบูรณ์ขึ้น - ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่อาจมอบหมายให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. แทนได้ เป็นการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดระเบียบมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเป็นการเฉพาะได้</p>
<p>มาตรา ๑๕๑ เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลและเป็นการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ร้ายวณผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการ</p>	<p>- ตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่อาจส่งเรื่องให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการไตสวนเบื้องต้นแทน กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ ป.ป.ช. ร้ายวณผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ไต่สวนและวินิจฉัยเอง หรือจะส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการแทนก็ได้ ในกรณีนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายดำเนินการไต่สวนเบื้องต้น และเมื่อไต่สวนเบื้องต้นแล้วให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย โดยให้ส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเอกสาร และหลักฐานที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนก็ได้</u></p> <p>ในกรณีดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตรวจเงินแผ่นดินและผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานไต่สวนพนักงานไต่สวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>คณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับส่งรายงานการไต่สวนเบื้องต้น</p> <p>(มาตรา ๑๕๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๙)</p>	<p>ราชการ แต่กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนแทนได้</p> <p>- แก้ไขกรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต้องพิจารณาและวินิจฉัยตามมาตรานี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการไต่สวนเบื้องต้น เป็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับส่งรายงานการไต่สวน</p>
<p>มาตรา ๑๕๒ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับแจ้งจากผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินว่า ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดินแล้วมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าเจ้าหน้าที่ของสำนักงานมีพฤติการณ์อันเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ จงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายแล้ว หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่าการไต่สวนเบื้องต้นของผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะแจ้งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินยุติการดำเนินการและส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อดำเนินการไต่สวนเองตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ต่อไปก็ได้ และเมื่อดำเนินการเป็นประการใดแล้วให้แจ้งให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย</p>	<p>- ไม่มีแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นควรให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นต่อไป เมื่อผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินได้ส่งสำนวนการไต่สวนเบื้องต้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัยโดยให้ถือสำนวนการไต่สวนเบื้องต้น เอกสารและหลักฐานที่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจัดทำขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p> <p>(มาตรา ๑๕๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๐)</p>	
<p>มาตรา ๑๕๓ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า “สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด” เป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงาน มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับ<u>การตรวจสอบเบื้องต้น</u> การยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน การตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานกำหนด แต่ไม่รวมถึงหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น <u>เว้นแต่</u> <u>คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะมีมติมอบหมายให้ดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นเฉพาะกรณี</u> โดยมีผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด เป็นหัวหน้าส่วนราชการระดับจังหวัด</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการสำนักงานให้จัดตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาคตามจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสิบสองภาค <u>จังหวัดใดเป็นที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคทำหน้าที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดด้วย โดยไม่ต้องตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสำหรับจังหวัดนั้น</u> และให้มีหัวหน้าสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเลขาธิการ<u>คณะกรรมการ ป.ป.ช.</u></p> <p>สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคมีหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนเบื้องต้น กำกับปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด และมีหน้าที่และอำนาจอื่นตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงานกำหนด</p> <p>(มาตรา ๑๕๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๑)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดหน้าที่และอำนาจเพิ่มเติมให้แก่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัด รวมทั้งกำหนดข้อยกเว้นที่สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดอาจไต่สวนเบื้องต้นเฉพาะกรณีได้</p> <p>- ตัดเรื่องที่กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ช. ภาคทำหน้าที่แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสำหรับจังหวัดที่เป็นที่ตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ภาค โดยไม่ต้องตั้งสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดสำหรับจังหวัดนั้น</p> <p>- แก้ไขคำว่า “เลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช.” เป็นคำว่า “เลขาธิการ”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๔ ให้จัดตั้งกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขึ้นในสำนักงานเรียกโดยย่อว่า “กองทุน ป.ป.ช.” มีวัตถุประสงค์เพื่อ</p> <p>(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และสนับสนุนภาคเอกชนในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ หรือรณรงค์ในการป้องกันการทุจริต</p> <p>(๒) เป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนตามมาตรา ๑๒๘ <u>และเงินรางวัลตามมาตรา ๑๓๒/๑</u></p> <p>(๓) ใช้จ่ายในการคุ้มครองการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ หัวหน้าพนักงานไตสวน พนักงานไตสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๐</p> <p>(๔) <u>ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต</u></p> <p>(มาตรา ๑๕๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๒๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๒/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๔๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๑)</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุน ป.ป.ช. เพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕๕ กองทุน ป.ป.ช. ประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) <u>เงินสะสมทรัพย์สินเหลือส่วนที่โอนหมวดหมวด ๑๕๖</u></p> <p>(๒) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อสมทบเข้ากองทุน ป.ป.ช.</p> <p>(๓) <u>เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคหรือมอบให้แก่กองทุน ป.ป.ช.</u></p> <p>(๔) <u>เงินอุดหนุนหมวดหมวด ๑๕๖ ที่เหลือส่วนในแต่ละปี</u></p>	<p>- แก้ไขที่มาของเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. ด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(๕) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.</p> <p>เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุน ป.ป.ช. ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ</p> <p>ในกรณีรับทรัพย์สินตาม (๓) ให้คำนวณถึงคราวเป็นกลางในกรณีปฏิบัติหน้าที่ และในกรณีที่คณะรัฐมนตรีข.ป.ช. เห็นว่าควรรับทรัพย์สินดังกล่าวจากผู้มีผลกระทบบนต่อคราวเป็นกลางในกรณีปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงาน สละสิ่งให้สำนักงานไม่รับทรัพย์สินนั้นหรือให้คืนทรัพย์สินนั้นแก่ผู้อุทิศให้ก็ได้</p> <p>เงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ เว้นแต่ในส่วนที่ได้มตาม (๔) ให้นำไปใช้ส่วยในกรณีบริหารงานหรือตามข้อผูกพันที่มีอยู่ได้ด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(มาตรา ๑๕๕ (๒) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๓ (๑) มาตรา ๑๕๕ (๕) ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๓ (๒))</p>	
<p>มาตรา ๑๕๖ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช. และการตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด</p> <p>(มาตรา ๑๕๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๕๗ หน้าที่และอำนาจในการบริหารและการจัดการกองทุน ป.ป.ช. ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีคณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. เพื่อดูแลรับผิดชอบในการรับและจ่ายเงินกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และคณะกรรมการกองทุน ป.ป.ช. ดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐที่มีใช้สำนักงาน</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>หนึ่งคน ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตหนึ่งคน (มาตรา ๑๕๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๕)</p>	
<p>มาตรา ๑๕๘ ภายในเก้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีงบประมาณ ให้กองทุน ป.ป.ช. ส่งรายงานการเงินของกองทุน ป.ป.ช. ในปีที่ผ่านมาแล้ว ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบและแสดงความเห็นต่อรายงานการเงินนั้นแล้วเสนอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป (มาตรา ๑๕๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ</p> <hr style="width: 20%; margin: 0 auto;"/>	
<p>มาตรา ๑๕๙ ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดตามมาตรา ๒๘ (๓) กรรมการตามมาตรา ๔๑ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๕๐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือ <u>ประธานวุฒิสภา แล้วแต่กรณี</u> ภายในเวลาที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้กำหนด หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๕๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๔๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๔๒ มาตรา ๑๕๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๘)</p>	<p>- แก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรา ๔๑ ที่กำหนดให้กรรมการ ป.ป.ช. ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อประธานวุฒิสภา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๖๐ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>กรณีความผิดตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๖๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๘ มาตรา ๑๒๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๑ เจ้าพนักงานของรัฐ คู่สมรส หรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่คู่สมรสหรือบุตรของเจ้าพนักงานของรัฐกระทำผิดตามผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าพิสูจน์ได้ว่าเจ้าพนักงานของรัฐนั้นรู้เห็นยินยอมด้วย เจ้าพนักงานของรัฐนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๖๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๖๙ มาตรา ๑๒๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๘)</p>	<p>- แก้ไขตัวบุคคลที่อาจถูกลงโทษได้ในกรณีรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เพื่อให้สอดคล้องกับความในมาตรา ๑๒๕</p>
<p>มาตรา ๑๖๒ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๖๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๐ มาตรา ๑๒๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๗)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๓ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้นเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับ</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๑)</p>	
<p>มาตรา ๑๖๔ เจ้าพนักงานของรัฐผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๖๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๒)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๕ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (มาตรา ๑๖๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๓)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๖ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท (มาตรา ๑๖๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๗ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นเป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจ เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่าง</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๖๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๕)</p>	
<p>มาตรา ๑๖๘ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือเจ้าหน้าที่ขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลใดและกระทำไปเพื่อประโยชน์ของนิติบุคคลนั้น โดยนิติบุคคลดังกล่าวไม่มีมาตรการควบคุมภายในที่เหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำความผิดนั้นนิติบุคคลนั้นมีความผิดตามมาตรา นี้ และต้องระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งเท่าแต่ไม่เกินสองเท่าของค่าเสียหายที่เกิดขึ้นหรือประโยชน์ที่ได้รับ</p> <p>นิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทยและนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายต่างประเทศที่ประกอบธุรกิจในประเทศไทย</p> <p>บุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับนิติบุคคลตามวรรคสอง ให้หมายความถึงผู้แทนของนิติบุคคล ลูกจ้าง ตัวแทน บริษัทในเครือ หรือบุคคลใดซึ่งกระทำการเพื่อหรือในนามของนิติบุคคลนั้น ไม่ว่าจะทำหน้าที่และอำนาจในการนั้นหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(มาตรา ๑๖๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๖๙ ผู้ใดขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ในการสอบสวนหรือไต่สวน ฟ้องร้อง หรือดำเนินคดี เพื่อมิให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถ้าเป็นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด</p>	<p>- แก้ไขคำว่า “เจ้าพนักงาน” เป็นคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐ”</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(๑) ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้เสียหายหรือพยานเพื่อจูงใจให้ผู้นั้นไม่ไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ เพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๒) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หลอกลวง หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นเพื่อมิให้ผู้เสียหายหรือพยานไปพบเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือไม่ไปศาลเพื่อให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความ หรือเพื่อให้ผู้นั้นให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความอันเป็นเท็จ หรือไม่ให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๓) ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ เอาไปเสีย แก้ไขเปลี่ยนแปลง ปกปิด หรือซ่อนเร้นเอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ หรือปลอม ทำ หรือใช้เอกสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ อันเป็นเท็จในการดำเนินคดีแก่ผู้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ใช้กำลังบังคับ ชูเชิญ ช่มชู้ ช่มชื่นใจ หรือกระทำการอันมิชอบประการอื่นต่อเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>ถ้าเจ้าพนักงานของรัฐ เป็นผู้กระทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้</p> <p>(มาตรา ๑๖๙ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๗)</p>	

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๗๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน <u>แสร้งหรือ</u>หัวหน้าพนักงานไต่สวนตามมาตรา ๓๓ (๑) <u>แสร้ง</u> (๒) <u>หรือ</u> (๔) หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๗๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๘ มาตรา ๓๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๔ มาตรา ๑๑๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๖)</p>	<p>- เพิ่มกำหนดโทษกรณีหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเอกชนไม่ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ ป.ป.ช. <u>ตาม</u>มาตรา ๑๑๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และปรับรายวันอีกวันละหนึ่งพันบาทจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง</p> <p>(มาตรา ๑๗๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๗๙ มาตรา ๑๑๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๑๒)</p>	<p>- เพิ่มเติมถ้อยคำให้สมบูรณ์ขึ้น</p>
<p>มาตรา ๑๗๒ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มา เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามมาตรา ๓๕</p> <p>หากการเปิดเผยตามวรรคหนึ่งเป็นการเปิดเผยชื่อ และที่อยู่ของผู้กล่าวหา หรือชื่อและที่อยู่ของผู้ชี้ข้อเท็จจริง หรือให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง หรือเปิดเผยทะเบียนที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๖๐ วรรคสี่ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท</p> <p>(มาตรา ๑๗๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๐ มาตรา ๓๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๓๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗๓ หนังสือแนบสำเนาที่ผู้ใดยื่นหรือขอสงวน ความลับในราชศตวรรษที่ สหพันธ์ สหพันธ์ สหพันธ์ สหพันธ์ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระทำด้วยประการ</p>	<p>- ตัดออกทั้งมาตรา เนื่องจากโทษของการเปิดเผยความลับในราชการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ใด ๆ ให้ผู้อื่นรู้หรือสงสัยความลับดังกล่าว เว้นแต่เป็นกรณีปฏิบัติคดีความหน้าที่หรือคดีความกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>ถูกบัญญัติรวมไว้ในมาตรา ๑๗๒ (ปัจจุบันมาตรา ๑๘๐) แล้ว</p>
<p>มาตรา ๑๗๔ ผู้ใดยกย้าย ทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย ทำให้สูญหายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สิน ที่หัวหน้าพนักงานไต่สวน คณะกรรมการไต่สวน หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยึดหรืออายัดไว้ หรือสั่งให้ส่ง หรือที่ตนรู้หรือควรรู้ว่าจะตกเป็นของแผ่นดินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๗๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๑)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗๕ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ เลขาธิการ คณะกรรมการไต่สวน หัวหน้าพนักงานไต่สวน พนักงานไต่สวน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ หรือตามที่กฎหมายอื่นกำหนด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการขัดขวางการปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา ๑๗๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๒)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗๖ กรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลหรือคณะบุคคลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖๙ หรือมาตรา ๑๗๒ หรือกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น และในกรณีที่บุคคลดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่โดยขาดความเที่ยงธรรมให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ</p>	<p>- ตัดบทบัญญัติที่กำหนดว่าบุคคลตามมาตรา ๑๖๙ ผู้ใดกระทำการขัดขวางกระบวนการยุติธรรมตามมาตรา ๑๖๙ ต้องระวางโทษสองเท่าของโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ออกเนื่องจากมีการบัญญัติโทษดังกล่าวไว้ในมาตรา ๑๖๙ วรรคสองแล้ว</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>(มาตรา ๑๗๖ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๓ มาตรา ๑๗๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๐)</p>	
<p>มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ฟ้องเท็จหรือเบิกความอันเป็นเท็จต่อศาล ทั้งนี้เพื่อจะเกลี้ยกล่อมบุคคลใดให้ถูกไต่สวน ให้ได้รับโทษหรือรับโทษหนักขึ้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>(มาตรา ๑๗๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>บทเฉพาะกาล</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗๘ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ บรรดาศักดิ์คุณสมบัตินี้ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ยังคงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะครบวาระตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ <u>และที่แก้ไขเพิ่มเติม</u> หรือพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๙ <u>เว้นแต่กรณีตามมาตรา ๑๙ (๓) ในส่วนที่เกี่ยวกับการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๙ และลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๑ (๑) และ (๑๘) มิให้นำมาใช้บังคับ</u></p> <p>(มาตรา ๑๗๘ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๕)</p>	<p>- แก้ไข คุณสมบัติ หรือลักษณะต้องห้ามบางประการที่มีให้นำมาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่งต่อไปของประธานกรรมการ ป.ป.ช. และกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p>
<p>มาตรา ๑๗๙ ทุกขในยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรอิสระที่มีลักษณะครบครันและประกอบด้วยตุลาการแห่งศาลแต่งตั้งและสงฆ์ผู้แทนให้สำนักสงฆ์เสขวิศวะวุฒิสภาเพื่อประโยชน์ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒</p>	<p>- ตัดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการพิจารณาและวินิจฉัยว่าประธานกรรมการ ป.ป.ช.และกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไม่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ภายในสิบห้าวันนับแต่วันพ้นสภาระยะเวลาคราววาระหนึ่ง ให้คณะกรรมาการสรรหาพิชการณและวินนิสฉัยว่ท่ประชวทศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติและศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติที่ส่งตู่ท่งตู่แห่งสอยู่ไนวันก่อนวันที่พระรชชบัญญัติประชวท่สัฐฐสรสมนุญนี้ใช้บังคับผู้ใดชวตคณสมบัตินหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญหรือไไม่ไนกรณีทีคณะกรรมาการสรรหามีตู่วินนิสฉัยว่ท่ประชวทศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติ หรือศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติผู้ใดชวตคณสมบัตินหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ ให้ประชวทศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติ หรือศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติผู้ไนั้นพ้นสภตู่ท่แห่งตู่ตั้งแต่วันถัดสวทวันทีคณะกรรมาการสรรหามีตู่วินนิสฉัย</p> <p>ตู่วินนิสฉัยของคณะกรรมาการสรรหาให้ไเป็นทีสุด</p> <p>ไนกรณีทีประชวทศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติพ้นสภตู่ท่แห่งตู่ท่ววระสวตศวท เมื่อวุฉิสภทให้ศรทวมเห็นชอชบุคคลซึ่งได้รับศรสรรหาแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้รับศรทวมเห็นชอชสวทวุฉิสภทและศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติซึ่งยังอยู่ไนตู่ท่แห่งตู่ท่ววมตศรท ๑๗๘ ประชวท่ววมกันเพื่อเลือกกันเองให้คนหนึ่งไเป็นประชวทศรสมทศรป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติและสั่งให้ประชวท่วฉิสภททศรทเพื่อตู่เนินศรตู่ไไป</p>	
<p>มตศรท ๑๘๖ ให้คณะกรรมาการสรรหาต่ววมตศรท ๑๗๙ ตู่เนินศรสรรหาผู้สทศรได้รับศรตู่ตั้งไเป็นผู้ตู่ท่งตู่ท่ในคณะกรรมาการป่องกันและปรชวท่ปรชวทศรทุสฉิตแห่งชวติต่วมพระรชชบัญญัติประชวท่สัฐฐสรสมนุญนี้ต่วมฉัทวฉนทีพ้นสภตู่ท่แห่งตู่ท่ววมตศรท ๑๗๙ วระสวตศวทและฉัทวฉนทียังชวตอยู่ให้ศรฉัทวฉนต่ววมตศรท ๙ ไนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันทีมีตู่วินนิสฉัยต่ววมตศรท ๑๗๙</p>	<p>- ต่บทบัญญัติทีเกี่ยวกับการสรรหาผู้ตู่าร่งตู่ท่ในคณะกรรมาการ ป.ป.ช. แทนทีกรรมาการ ป.ป.ช. ทีพ้นจากตู่ท่แห่งเพราะเหตุชวตคณสมบัตินหรือมีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๘๑ ให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ยังคงเป็นเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะครบวาระตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่เป็นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว</p> <p>(มาตรา ๑๘๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๖)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๘๒ ให้กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประจำจังหวัดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p>(มาตรา ๑๘๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๗)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๘๓ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติกำหนด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ยังมีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินต่อไปจนกว่าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้จะกำหนดเป็นอย่างอื่น และการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นไว้แล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ถือว่าเป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติว่าผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้มีผลใช้ได้ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติว่าผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบไว้แล้วในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</u></p> <p>(มาตรา ๑๘๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๘)</p>	
<p>มาตรา ๑๘๔ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>บรรดาสีทธิ หน้าที่ และความผูกพันใด ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอยู่กับบุคคลใดในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้โอนมาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(มาตรา ๑๘๔ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๘๙)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๘๕ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และให้ถือว่าสิทธิและประโยชน์อื่นใดซึ่งข้าราชการหรือลูกจ้าง</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติกำหนดให้โอนทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และภาระผูกพันของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฉบับเดิม มาเป็นของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ดังกล่าวได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นสิทธิและประโยชน์อื่นใดที่ได้รับต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่จะมีระเบียบที่ออกตามหมวดศก ๑๓๗ (๒) มาตรา ๑๓๗/๑ (๑) กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>(มาตรา ๑๘๕ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๐ มาตรา ๑๓๗/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๔)</p>	<p>- แก้ไขเพิ่มเติมเนื่องจากได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓๗ โดยนำเนื้อหาบางส่วนของมาตรา ๑๓๗ (๒) ไปบัญญัติเพิ่มเป็นมาตรา ๑๓๗/๑ (๑)</p>
<p>หมวดศก ๑๘๖ ให้โอนเงินอุดหนุนที่ได้รับสรรค ของประชาชน ประจำปี ซึ่งเหลือส่วยและมิได้จัดส่ง กระทรวงการคลัง ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ ทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีอยู่ในวันก่อน วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใช้บังคับ บรรดา ที่ยังไม่มีข้อผูกพันที่ส่งต่อให้ มอบเป็นของของทุนป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ตัดบทบัญญัติที่ให้โอนเงินอุดหนุนที่สำนักงานป.ป.ช. ได้รับจากงบประมาณประจำปีซึ่งเหลือจ่ายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฉบับเดิมมาเป็นของกองทุน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ออกเพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขที่มาของเงินและทรัพย์สินของกองทุน ป.ป.ช.</p>
<p>มาตรา ๑๘๗ ให้การถอดถอนจากตำแหน่งที่ได้ดำเนินการตามหมวด ๕ การถอดถอนจากตำแหน่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังคงมีผลอยู่ต่อไป และให้นำระยะเวลาที่ถูกต้องสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือในการรับราชการของผู้ถูกถอดถอนจากตำแหน่งนั้นต่อเนื่องต่อไป</p> <p>(มาตรา ๑๘๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๑)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๘๘ ในการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ใต้สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ บรรดาที่ดำเนินการไปโดยชอบอยู่แล้วตาม</p>	<p>- เพิ่มบทบัญญัติรับรองให้การตรวจรับคำกล่าวหา การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับการกระทำทุจริตที่ดำเนินการไปโดยชอบแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ <u>และที่แก้ไขเพิ่มเติม</u> โดยถือว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม <u>รวมทั้งบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เกี่ยวข้องที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</u> ยังมีผลใช้บังคับอยู่ต่อไป ทั้งนี้ เว้นแต่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมีมติให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>การดำเนินการตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จตาม<u>พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</u>มาตรา ๔๗ เว้นแต่ระยะเวลาดังกล่าวได้ล่วงพ้นไปแล้วหรือเหลือน้อยกว่าที่กำหนดไว้ ให้นับระยะเวลาเริ่มต้นใหม่ตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</p> <p><u>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีในกรณี</u> <u>ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติให้ยื่นคำร้อง คำฟ้องต่อศาล หรือมอบอำนาจให้พนักงานไต่สวนหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน หรืออยู่ระหว่างการดำเนินการส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมไว้แล้ว</u> <u>ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้</u> และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>ปราบปรามการทุจริตฉบับเดิม ให้ดำเนินการต่อไปได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มบทบัญญัติกำหนดสภาพบังคับของระเบียบข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฉบับเดิม รวมทั้งสภาพบังคับของมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ - แก้ไขถ้อยคำกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตรวจรับคำกล่าวหา แสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย และการดำเนินการให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้แล้วเสร็จให้ชัดเจนตามมาตรา ๔๗ (ปัจจุบันเป็นมาตรา ๔๘) - เพิ่มบทบัญญัติกำหนดสภาพบังคับของมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ให้ยื่นคำร้อง คำฟ้องต่อศาล หรือมอบอำนาจให้พนักงานไต่สวนหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทน หรือให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตฉบับเดิมว่า ยังมีผลใช้บังคับต่อไปหรือไม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕๐ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง</p> <p>การดำเนินการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญที่ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้การดำเนินการดังกล่าวมีผลต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(มาตรา ๑๕๐ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๕๔)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>
<p><u>มาตรา ๑๕๐/๑ ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกประกาศตามมาตรา ๑๒๓ (๒) และ (๓) ให้นำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับจำนวนการถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรีมาใช้บังคับกับประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประกาศกำหนดโดยอนุโลม จนกว่าจะมีการออกประกาศตามมาตรา ๑๒๓ (๒) และ (๓) ดังกล่าว</u></p> <p><u>การนับระยะเวลาตามมาตรา ๑๒๓ วรรคสี่ สำหรับประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือเจ้าพนักงานของรัฐที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</u></p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้นำกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรีมาใช้บังคับกับจำนวนการถือหุ้นของประธานกรรมการ ป.ป.ช. กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือเจ้าพนักงานของรัฐที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดโดยอนุโลม ในระหว่างที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่มีการออกประกาศกำหนดจำนวนการถือหุ้นของบุคคลดังกล่าวตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>- กำหนดเรื่องการนับระยะเวลาที่บุคคลตามมาตรา นี้ต้องดำเนินการแก้ไขให้แล้วเสร็จเพื่อมิให้มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>ประกาศกำหนด ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับ ให้นำระยะเวลาตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้มีผลใช้บังคับ</p> <p>(มาตรา ๑๙๐/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๕ มาตรา ๑๒๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๒๖)</p>	
<p>มาตรา ๑๙๐/๒ บรรดาเรื่องกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้กระทำทุจริตต่อหน้าที่ กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีมติมอบหมายให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐแทนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้ และให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะได้มีการมอบหมายตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>(มาตรา ๑๙๐/๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๖)</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยรับรองให้มติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนและวินิจฉัยความผิดเจ้าหน้าที่ของรัฐบางตำแหน่งแทนก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ มีผลใช้ได้ต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>
<p>มาตรา ๑๙๐/๓ ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติตามมาตรา ๑๓๗/๑ ให้นำบรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการพลเรือน แล้วแต่กรณี หรือมติของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไป ทั้งนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติ</p>	<p>- เป็นมาตราที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้นำระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการพลเรือนที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ป.ป.ช. ในระหว่างที่ยังไม่มีการออกระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p><u>ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ออกมายกเลิกหรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง</u> ให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นตามที่ได้รับตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะมีการออกระเบียบตามมาตรา ๑๓๗/๑ (๑) ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (มาตรา ๑๙๐/๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๓๗/๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๔๔)</p>	<p>- กำหนดให้ข้าราชการ ป.ป.ช. ได้รับเงินเดือนเงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นตามที่ได้รับตามกฎหมายฉบับเดิมต่อไปจนกว่าจะมีการออกระเบียบใหม่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>
<p>มาตรา ๑๙๑ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม <u>พระราชบัญญัติกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ใช้บังคับ</u> ให้ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ (มาตรา ๑๙๑ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๘)</p>	<p>- แก้ไขกำหนดให้บทบัญญัติทั้งหลายที่อ้างถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายฉบับเดิม ถือว่าอ้างถึงเจ้าพนักงานของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>
<p>มาตรา ๑๙๒ การดำเนินคดีที่ดำเนินการกับผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น <u>และ</u> ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น <u>และ</u> สมาชิกสภาท้องถิ่น ในฐานะที่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ดำเนินการอยู่ในศาลแล้ว ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด โดยให้ถือเสมือนว่าพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ยังมีผลใช้บังคับอยู่ (มาตรา ๑๙๒ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๙๙)</p>	<p>- เพิ่มตำแหน่งสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ถูกดำเนินคดีในศาลอยู่ก่อนแล้ว ให้ศาลที่รับไว้พิจารณามีอำนาจดำเนินการต่อไปจนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ฉบับของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยสภานิติบัญญัติแห่งชาติ</p>	<p>ประเด็นที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๙๓ ในวาระเริ่มแรก เพื่อมิให้เกิดภาระเกินสมควร ในการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๒๗ จะกำหนดการเริ่มใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละระดับ หรือแต่ละประเภทแตกต่างกันตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>(มาตรา ๑๙๓ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๒๐๐ มาตรา ๑๒๗ ปัจจุบันเป็น มาตรา ๑๓๐)</p>	<p>- ไม่มีการแก้ไข</p>

นายณฤพณธ์ ฐลีจันทร์
 นิติกรปฏิบัติการ
 ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
 ผู้จัดทำ